
Б И Л Т Е Н
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 7-8
јул-август 2007.
година XLVII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.sr.gov.yu

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
др Мирко Цветковић, министар финансија

Уређивачки одбор
мр Јанко Гузијан, мр Наташа Ковачевић,
Весна Хрељац-Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
мр Јанко Гузијан
државни секретар

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jknezevic@mfin.sr.gov.yu

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења за примену финансијских прописа, Министарство финансија Републике Србије, Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/2685 301

Припрема и штампа
Штампарииа Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/2685 -301 bilten.fin@mfin.sr.gov.yu
--

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2007 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ ПОРЕЗИ

1. Ослобођење од плаћања пореза на пренос права својине на стану при куповини првог стана 9
2. Право на рефундацију ПДВ купцу првог стана 16

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Право на одбитак претходног пореза по основу примљених услуга посредовања које је предузећу пружила агенција за некретнине приликом куповине пословног простора 23
 2. Порески третман услуга надзора и консултантских услуга које обвезник ПДВ пружа Јавном предузећу „Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда“ у оквиру реализације изградње колектора интерцептора Ушће–Велико Село, деоница тунел Вишњица, као и право на одбитак претходног пореза 24
 3. Порески третман новчаних средстава – субвенција које ЈКП „Градске тржнице“ из Крагујевца примају од оснивача – Скупштине града Крагујевца за набавку пијачних тезги, адаптацију и реконструкцију јавних WC-а, набавку монтажних боксова за смештај воћа и поврћа на локацији Кванташке пијаце, за израду тампонске подлоге на локацији Кванташке пијаце, као и за реконструкцију платоа Главне зелене пијаце 27
 4. Могућност ослобађања од плаћања ПДВ увоза спортске опреме коју фудбалском клубу шаље произвођач спортске опреме из Шпаније, на основу уговора закљученог између фудбалског клуба и предузећа из Београда које је званични дистрибутер те опреме за територију Србије 28
 5. Порески третман промета услуге обраде производно-техничке документације намењене бродограђевинској индустрији коју домаћа фирма пружа иностраним фирмама из Холандије 29
 6. Могућност ослобађања од плаћања ПДВ обрачунаог и исказаног у рачунима за промет добара и услуга који се врши физичком лицу које, на основу одлуке града Београда, има право на посебан попуст на цене комуналних производа и услуга по основу интервентних мера заштите најугроженијих грађана 30
 7. Право на одбитак ПДВ плаћеног при увозу опреме за приређивање игара на срећу која представља улог страног лица у привредно друштво 31
 8. Порески третман промета услуга одржавања опреме у вангарантном року (дигиталне ваге са бар кодом, рачунарске касе и штампачи, бар код читачи и сл.) који домаћа фирма врши на територији Босне и Херцеговине 33
 9. Стопа ПДВ која се примењује код опорезивања промета услуга смештаја за краћи боравак које се врше издавањем станова на дневној бази 34
-

10. Пореска стопа на промет и увоз школских свезака (нотне свеске од 12 листова, свеске за писмене задатке–вежбанке од 12 листова и тзв. речници од 34 листа) . . .	35
11. Пореска стопа која се примењује на промет печеног пуњеног мини пецива „Fornetti“	36
12. Пореска стопа која се примењује на промет и увоз персоналних рачунара и њихових компоненти, као и сервера, штампача, видеопроејктора и остале ИТ опреме	37
13. Утврђивање основнице за обрачун ПДВ код промета услуге давања у закуп пословног простора у случају када закуподавац закупу врши тзв. префактурисање трошкова струје и грејања	39
14. Порески третман увоза подлоге за рукометни терен и рукометних голова које Рукометни савез Србије као донацију добија од Европске рукометне федерације . .	41
15. Порески третман увоза добара – хуманитарне помоћи намењених за спровођење Програма за заштиту и дојење и Baby friendly hospital иницијативе која, као донацију, добија Институт за заштиту здравља „др Милан Јовановић – Батут“ од компаније Johnson&Johnson из Швајцарске, а која увози предузеће из Бачке Тополе	42
16. Порески третман увоза опреме која представља улог страног лица у привредно друштво	43
17. Царински и порески третман увоза робе, као и порески третман промета добара и услуга који се врши у оквиру реализације Пројекта „Рехабилитација локалног система грејања у Србији – фаза III“	45
18. Порески третман преноса имовине, која се састоји од непокретности – фабрике и других објеката у кругу фабрике (изградња фабрике завршена 1970. године, а изградња других објеката у кругу фабрике 1990. године), опреме и залиха готових производа, материјала и недовршене производње, који врши домаће привредно друштво у стечају страном физичком лицу које није обвезник ПДВ	51
19. Порески третман увоза опреме за мерење и тестирање спортиста и деце надарене за спорт коју Олимпијски комитет Србије купује у иностранству из средстава добијених од Олимпијске солидарности Међународног олимпијског комитета из Лозане, намењених за реализацију пројекта „Идентификација талената за спорт“ . .	52
20. Порески третман услуга испитивања тржишта које домаћа фирма пружа иностраној фирми из Велике Британије	54
21. Утврђивање основнице за обрачун ПДВ код промета услуге давања у закуп пословног простора у случају када закуподавац закупу врши тзв. префактурисање трошкова пореза на имовину, струје, воде, одношења смећа, телефона, осигурања, накнаде за коришћење грађевинског земљишта . . .	55

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРЕДУЗЕЋА

1. Плаћање аконтације пореза на добит од стране сталне пословне јединице нерезидентног обвезника 57
2. Начин вођења евиденције о приходима и расходима ради утврђивања опорезиве добити представништва страног правног лица 58

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Порески третман донација које добија „Centar Millenium“ 61
2. Порески третман прибављања путем размене пољопривредног или шумског земљишта ради његовог груписања од стране правног или физичког лица коме је пољопривреда основна делатност, односно занимање 63
3. Пореза на пренос апсолутних права на пренос права својине на стану на основу уговора о купопродаји стана који је оверен 11. јануара 2007. године. 64
4. Порески третман преноса права својине на стану између стамбене задруге као инвеститора и правног лица као стицаоца у случају када је примопредаја изграђеног стана извршена 1999. године, као и преноса права својине на стану са правног лица–стицаоца другом лицу 65
5. Порески третман преноса дела имовине правног лица који чини техничко-технолошку целину, али не и целокупну имовину правног лица, односно преноса имовине правног лица која се састоји искључиво од покретних ствари чији појединачни пренос не подлеже плаћању пореза на пренос апсолутних права у смислу члана 23. Закона о порезима на имовину (нпр. половни компјутери и за њих везана пратећа опрема) 68
6. Овлашћење пореског органа да утврђује да ли је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права пољопривредно или шумско земљиште, односно када се у пореском смислу има сматрати да је у питању пренос апсолутних права уз накнаду на пољопривредном земљишту 70
7. Да ли постоји пореска обавеза по основу пореза на пренос апсолутних права, односно по основу пореза на поклон, када организатор игре на срећу добитнику у тој игри преноси ново путничко моторно возило које никада није било регистровано на територији Србије? 71

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Начин утврђивања и обрачунавања пореза на зараде у случају умањења пореске основице код исплате накнаде зараде запосленима који раде са непуним радним временом 73
 2. Порески третман једнократне социјалне помоћи у виду новчане накнаде за добровољно радно ангажовање радно способних појединаца у стању социјалне потребе 74
-

3. Порески третман отпремнина и новчаних накнада које се исплаћују запосленима код престанка радног односа	76
4. Обавеза плаћања пореза на капитални добитак по основу прихода оствареног продајом акција стечених наслеђем	81
5. Порески третман давања службеног аутомобила на коришћење запосленом у приватне сврхе	82
6. Порески третман прихода од дивиденде који оствари физичко лице – домаћи држављанин од исплатиоца из иностранства	83
7. Коришћење пореског ослобођења додатних примања странца – резидента запосленог код резидентног лица или у сталној пословној јединици нерезидентног лица	85
8. Обавеза обрачунавања и плаћања пореза на приходе од давања у закуп непокретности	87

ТАКСЕ

1. Плаћање републичке административне таксе за оверу докумената за пријаву за добијање струковних лиценци за бављење одређеним пословима из области струке	89
2. Могућност ослобађања од плаћања републичких административних такси за визе учесника мултиспортског такмичења Европе под називом „Европски фестивал младих“ (EYOF) који долазе из земаља у којима не постоје амбасаде Републике Србије (Грузија, Јерменија, Азербејџан и Молдавија)	91

ЦАРИНЕ

1. Царински третман робе за коју није прихваћена декларација пре ступања на снагу Уредбе о привременом ограничавању извоза одређених роба („Сл. гласник РС“, бр. 73/07)	93
2. Царински третман привременог увоза медицинског апарата ради обављања маркетиншких активности	94
3. Могућност ослобађања избеглог лица из Републике Хрватске од плаћања увозних дажбина на увоз путничког моторног возила марке „Mercedes“ из Републике Хрватске у Републику Србију	95
4. Издавање дозволе за извоз предмета од уметничког, историјског и археолошког значаја	95
5. Увоз специјалног возила за одржавање уличне расвете	96
6. Могућност смањења стопа царине на увоз производа од челика	97
7. Могућност ослобађања од плаћања увозних дажбина на увоз комби возила Nisan „Serena“ којег карате клуб прима по основу донације	98

ФИСКАЛНЕ КАСЕ

1. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга у оквиру делатности 92622 (остале спортске активности)	101
2. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом обављања делатности 50200 (Одржавање и оправка моторних возила) искључиво другим правним лицима	102

3. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом пружања услуге обуке возача у оквиру делатности 80410 (делатност школе за возаче), при чему је претежна делатност 80220 (Техничко и стручно средње образовање)	103
4. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом обављања делатности 45450 (Остали завршни радови)	104
5. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга шивења по наруџби у оквиру делатности 18220 (Производња остале одеће)	106
6. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом продаје добара на сајмовима	108
7. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења промета добара (природног шљунка), као и пружања услуга у оквиру делатности 51530 (трговина на велико грађевинским материјалом), 14210 (вађење шљунка) и 45110 (извођење земљаних радова) искључиво правним лицима и предузетницима	112
8. Обавеза дефискализације фискалне касе, односно брисања обвезника из регистра фискализованих каса услед привременог престанка обављања регистроване делатности	113
9. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект чија претежна делатност није малопродаја, продаје добра (техничку робу) радницима запосленим у матичном предузећу, при чему накнаду за купљена добра радници плаћају на рате путем административне забране	116
10. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када физичка лица – кооперанти земљорадничке задруге продају произведене лозне калемове и воћне саднице на пијачним тезгама	118
11. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуге пројектовања, израде и монтаже произведених добара (грађевинска столарија) физичким лицима	119
12. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект врши услугу изградње гасног прикључка и обезбеђује кућни мерно-регулациони сет за објекте индивидуалног становања физичким лицима, при чему се осим привредног субјекта који је уговором означен као прималац средстава по извршеној услузи као извођачи услуга појављују и други привредни субјекти	121
13. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом продаје добара и пружања услуга на фестивалима (ЕХИТ фестивал) и другим културним манифестацијама, као и обавеза набавке и прикључивања терминала за даљинско читавање свих формираних дневних извештаја из фискалне касе	122
14. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект пружа угоститељске услуге (бифе у оквиру општинског суда) интeрним корисницима (запосленим лицима у општинском суду)	127
15. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају пружања услуге израде урбанистичких услова, који су саставни део Акта о урбанистичким условима, физичким лицима у оквиру поверених послова од стране општинске управе	128
16. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када организационе јединице градске управе и општинских управа пружају услуге трећим лицима □ физичким лицима у оквиру своје надлежности, као што су: пружање правне помоћи (састављање тужби, жалби, уговора) или излазак на терен ради обављања одређене службене радње (закључивање брака, овера потписа и др.)	129

-
17. Начин евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга офталмолошког прегледа у оквиру делатности 85120 (Медицинска пракса), као и израде и поправке диоптријских помагала (наочара) у оквиру делатности 52740 (Оправка на другом месту непоменута), као и делатности 33400 (Производња оптичких помагала инструмената и фотографске опреме) 130
 18. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуге обраде челика и машинске обраде мотора привредним субјектима и физичким лицима 132
 19. Обавеза увођења терминала за даљинско читавање дневних извештаја из фискалне касе у случају када обвезник пружа услугу обуке масера у оквиру делатности 80420 (Образовање одраслих и остало образовање на другом месту непоменуто), при чему услуге обуке масера пружа и ван седишта 134
 20. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект у оквиру делатности коју обавља (телекомуникационе услуге) врши продају корисничких телекомуникационих пакета услуга који у себи садржи припадајуће телекомуникационе уређаје (рисивери и пратећа опрема) правним и физичким лицима 135

Ј А В Н И Р А С Х О Д И

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. Да ли се прибављање услуга оглашавања у средствима јавног информисања, односно да ли се оглашавање јавних конкурса у смислу одредби члана 54. Закона о државним службеницима сматра јавном набавком? 137
2. Рок који је потребно да протекне између дана објављивања претходног расписа и дана објављивања јавног позива за јавну набавку у отвореном поступку 138

РАЧУНОВОДСТВО И РЕВИЗИЈА

1. Вођење пословних књига за организациони део страног правног лица 139
2. Полагање испита за стицање професионалног звања овлашћени ревизор кандидата који су започели полагање испита по програму Савезне владе 139
3. Могућност да фирма која је део матичне фирме са седиштем у иностранству саставља и презентује финансијске извештаје за извештајну годину која је различита од календарске 140
4. Садржина и форма финансијских извештаја 142

ПОДСЕТНИК

- Финансијски прописи донети у јулу и августу месецу 2007. године 143
-

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Ослобођење од плаћања пореза на пренос права својине на стану при куповини првог стана

(Објашњење Министарства финансија, бр. 430-01-170/2007-04 од 12.7.2007. год.)

Одредбом члана 23. став 1. тачка 1), а у вези са чланом 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС”, бр. 26/01, 45/02 СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04 и 61/07 – у даљем тексту: Закон) прописано је да се порез на пренос апсолутних права плаћа код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Непокретностима се, у смислу Закона, сматрају: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови (члан 2. став 2. Закона).

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а Закона).

С тим у вези, порез на пренос апсолутних права плаћа се на пренос права својине на стану, односно породичној стамбеној згради, односно својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради (у даљем тексту: стан) по уговору о купопродаји на који се не плаћа порез на додату вредност, осим у случајевима за које је Законом прописано право на пореско ослобођење.

Ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права код преноса права својине на стану физичком лицу које купује први стан уведено је Законом о изменама и допунама Закона о порезима на имовину, који је објављен у “Службеном гласнику РС”, бр. 61/07 од 30. јуна 2007. године, а ступио је на снагу осмог дана од дана објављивања тј. 8. јула 2007. године.

С тим у вези, према одредби члана 31а Закона, порез на пренос апсолутних права не плаћа се на пренос права својине на стану или породичној стамбеној згради, односно својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради (у даљем тексту: стан) физичком лицу које купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана), за површину која за купца првог стана износи до 40m² и за чланове његовог породичног домаћинства који од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, нису имали у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије до 15m² по сваком члану (у даљем тексту: одговарајући стан), под условом да:

- 1) је купац првог стана пунолетни држављанин Републике Србије, са пребивалиштем на територији Републике Србије;
- 2) купац првог стана од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије.

Породичним домаћинством купца првог стана, у смислу става 1. тог члана, сматра се заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана.

Према одредби члана 31б став 1. Закона, право на пореско ослобођење у складу са одредбама члана 31а Закона нема обвезник који право својине на стану преноси:

1) лицу на основу чије прве куповине стана је једном остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама овог става и члана 31а Закона;

2) члану породичног домаћинства купца првог стана за кога је једном остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама овог става и члана 31а Закона.

Напомињемо да се право на пореско ослобођење може остварити само на основу уговора о купопродаји првог стана овереног после 8. јула 2007. године (члан 27. Закона о изменама и допунама Закона).

Дакле, првим станом, у смислу одредбе члана 31а Закона, сматра се стан, односно породична стамбена зграда, односно својински удео на стану, као и својински удео на породичној стамбеној згради.

Право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права може остварити лице које право својине на стану преноси уговором о купопродаји физичком лицу које купује први стан (купац првог стана) и испуњава прописане услове, и то:

• *за купца првог стана:*

- да је пунолетно физичко лице,
- да је држављанин Републике Србије,
- да има пребивалиште на територији Републике Србије,
- да у периоду од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји којим стиче први стан није имао у својини, односно сувојини стан на територији Републике Србије.

• *за члана породичног домаћинства купца првог стана за кога се остварује право на пореско ослобођење:*

- да је члан породичног домаћинства купца првог стана, у смислу одредбе члана 31а став 2. Закона (купчев супружник,

купчева деца, купчеви усвојеници, деца купчевог супружника, усвојеници купчевог супружника, купчеви родитељи, купчеви усвојитељи, родитељи купчевог супружника, усвојитељи купчевог супружника, и са куцем првог стана је у заједници живота, привређивања и трошења прихода и има исто пребивалиште као купац),

– да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји којим купац стиче први стан није имао у својини, односно сувојини стан на територији Републике Србије,

– да има исто пребивалиште као купац првог стана.

Право на пореско ослобођење од пореза на пренос апсолутних права може остварити само обвезник који право својине на стану преноси купцу на основу чије прве куповине стана није једном остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права, у складу са Законом, нити је то право остварено за члана породичног домаћинства купца првог стана за кога се остварује право на пореско ослобођење.

Обим права на пореско ослобођење ограничен је на куповину одговарајућег стана за површину стана која за купца првог стана износи до 40m² и за сваког члана његовог породичног домаћинства (у смислу чл. 31а став 2. и 31б Закона) још до 15m². Ако је површина стана који купује купац првог стана (који испуњава прописане услове) већа од површине одговарајућег стана, порез се плаћа на пренос права својине на разлику површине купљеног и површине одговарајућег стана.

Према одредби члана 36. ст 1. и 2. Закона, обвезник пореза на пренос апсолутних права дужан је да поднесе пореску пријаву, са тачним подацима, у року од 10 дана од дана настанка пореске обавезе у смислу члана 29. ст. 1. до 5. Закона, са одговарајућом документацијом потребном за утврђивање пореске обавезе, осим у случају из члана 39а Закона. Обвезник пореза на пренос апсолутних права, за сврху остваривања права на пореско ослобођење из

члана 31а Закона, уз документацију из става 1. овог члана, подноси и оверену изјаву купца да купује први стан за себе, односно за себе и одређене чланове његовог породичног домаћинства, као и друге доказе из којих произлази да су испуњени услови за ослобођење по том основу које му је пружио купац првог стана.

Купац првог стана изјаву да купује први стан за себе, односно за себе и одређене чланове његовог породичног домаћинства, даје на Обрасцу ИКПС – ППАП – Изјава купца првог стана да купује први стан за себе и одређене чланове његовог породичног домаћинства, који је одштампан уз Правилник о садржини и обрасцу изјаве купца стана да купује први стан за себе, односно за себе и одређене чланове његовог породичног домаћинства („Сл. гласник РС”, бр. 63/07).

Сходно одредби члана 25. став 1. Закона, на пренос права својине на стану по основу уговора о купопродаји обвезник пореза на пренос апсолутних права је продавац.

То значи да је продавац који право својине на стану преноси купцу првог стана, за сврху остваривања права на пореско ослобођење, дужан да пореском органу надлежном према месту где се стан који продаје купцу првог стана налази, поднесе:

1) пореску пријаву на Обрасцу ППИ – 4 – Пореска пријава за утврђивање пореза на пренос апсолутних права,

2) оверену изјаву купца првог стана да купује први стан за себе и одређене чланове његовог породичног домаћинства на Обрасцу ИКПС – ППАП,

3) оригинал или оверену копију уговора о купопродаји стана,

4) ако купац први стан купује само за себе – продавац поред пореске пријаве и докумената из тач. 1) до 3) подноси и доказе из којих произилази да тај купац испуњава прописане услове из члана 31а и 31б став 1. Закона:

– извод из матичне књиге рођених за купца првог стана,

– уверење о држављанству купца првог стана,

– доказ о пребивалишту купца првог стана (оверена фотокопија личне карте или потврда о пребивалишту);

5) ако купац први стан купује за себе и за одређене чланове његовог породичног домаћинства – продавац поред пореске пријаве и докумената из тач. 1) до 3) подноси и доказе из којих произилази да су испуњени прописани услови за ослобођење од пореза на пренос апсолутних права по основу продаје стана купцу првог стана:

- извод из матичне књиге рођених за купца првог стана,
- уверење о држављанству купца првог стана,
- доказ о пребивалишту купца првог стана (оверена фотокопија личне карте или потврда о пребивалишту);
- доказ којим се потврђује да је физичко лице за кога се остварује право на пореско ослобођење члан породичног домаћинства купца првог стана, у смислу одредбе члана 31. став 2. Закона (нпр. извод из матичне књиге венчаних – ако се право на пореско ослобођење остварује и за купчевог супружника, извод из матичне књиге рођених за купчево дете или дете купчевог супружника – ако се право на пореско ослобођење остварује и за та лица...),
- доказ о пребивалишту чланова породичног домаћинства купца првог стана за које се остварује право на пореско ослобођење (оверена фотокопија личне карте или потврда о пребивалишту).

Надлежни порески орган, на основу утврђеног чињеничног стања, решењем утврђује пореску обавезу, односно право на пореско ослобођење.

У прилогу је дат Образац ИКПС – ППАП – Изјава купца првог стана да купује стан за себе, односно за себе и одређене чланове његовог породичног домаћинства.

Образац ИКПС – ППАП

ИЗЈАВА КУПЦА СТАНА ДА КУПУЈЕ ПРВИ СТАН ЗА СЕБЕ,
ОДНОСНО ЗА СЕБЕ И ОДРЕЂЕНЕ ЧЛАНОВЕ ЊЕГОВОГ ПОРОДИЧНОГ ДОМАЋИНСТВА

1. Ја, _____, ЈМБГ | _____ |, изјављујем да по уговору, Ов. бр. _____ од _____ 20____. године, закљученом са _____, ПИБ/ЈМБГ | _____ |,¹ из _____, купујем први стан за себе, односно за себе и за чланове мог породичног домаћинства, са којима имам исто пребивалиште у _____, улица _____ број _____, и то²:

Р. бр.	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	ЈЕДИНСТВЕНИ МАТИЧНИ БРОЈ ГРАЂАНА (ЈМБГ)	СРОДСТВО
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			

2. Од 1. јула 2006. године до дана _____ 20____. године³ ни ја, ни чланови мог породичног домаћинства из тачке 1. ове изјаве, нисмо имали у својини, односно су својини стан или породичну стамбену зграду на територији Републике Србије.

3. За мене и за чланове мог породичног домаћинства из тачке 1. ове изјаве никада није остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, нити је било које лице остварило право на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права, у складу са законом којим се уређује опорезивање имовине, по основу куповине првог стана на територији Републике Србије за мене или за члана мог породичног домаћинства.

Под пуном материјалном и кривичном одговорношћу изјављујем да су сви уписани подаци потпуни и тачни.

У _____

ИЗЈАВУ ДАО

Дана _____ 20____. године

(потпис купца првог стана)

¹ Уписује се име, односно назив, адреса и ПИБ/ЈМБГ продавца стана

² У табелу се уносе подаци о члановима породичног домаћинства купца првог стана за које купац купује први стан, при чему се породичним домаћинством купца првог стана сматра заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, кутчеве деце, кутчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, кутчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља кутчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана.

³ Уписује се датум овере уговора

2. Право на рефундацију ПДВ купцу првог стана

(Објашњење Министарства финансија, бр. 413-00-1011/2007-04 од 11.7.2007. год.)

Одредбом члана 56а став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05 и 61/07 - у даљем тексту: Закон) прописано је да право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, има физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана).

Према одредби става 2. истог члана Закона, купац првог стана може да оствари рефундацију ПДВ из става 1. овог члана, под следећим условима:

1) да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике;

2) да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу.

Право на рефундацију ПДВ из става 1. овог члана може се остварити за стан чија површина за купца првог стана износи до 40m², а за чланове његовог породичног домаћинства до 15m² по сваком члану који није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике у периоду из става 2. тачка 1) овог члана (члан 56а став 3. Закона).

Одредбом става 4. истог члана Закона прописано је да ако купац првог стана купује стан површине која је већа од површине за коју у складу са ставом 3. овог члана има право на рефундацију

ПДВ, право на рефундацију ПДВ може да оствари до износа који одговара површини стана из става 3. овог члана.

Породичним домаћинством купца првог стана, у смислу става 3. овог члана, сматра се заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана (члан 56а став 5. Закона).

Према одредби члана 56а став 6. Закона, право на рефундацију ПДВ из става 1. овог члана нема:

1) купац стана који је остварио рефундацију ПДВ по основу куповине првог стана;

2) члан породичног домаћинства купца првог стана за којег је купац првог стана остварио рефундацију ПДВ, у случају када тај члан породичног домаћинства купује стан;

3) купац стана који је стекао први стан без обавезе продавца да за промет тог стана плати порез на пренос апсолутних права по основу куповине првог стана у складу са законом којим се уређују порези на имовину;

4) члан породичног домаћинства купца стана који је стекао први стан без обавезе продавца да за промет тог стана плати порез на пренос апсолутних права по основу куповине првог стана у складу са законом којим се уређују порези на имовину, а за кога је остварено то пореско ослобођење.

Надлежни порески орган, по спроведеном поступку, доноси решење о рефундацији ПДВ купцу првог стана и води еви-

денцију о купцима првог стана и члановима породичних домаћинстава купаца првог стана за које су купци првог стана остварили рефундацију ПДВ, као и о износу остварене рефундације ПДВ (члан 56а ст. 7. и 8. Закона).

Напомињемо да се право на рефундацију ПДВ из члана 22. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, број 61/05), а који се односи на члан 56а Закона, може остварити само на основу уговора о купопродаји стана овереног после ступања на снагу овог закона (члан 29. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност).

Одредбом члана 10а став 1. Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рафакције и рефундације ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 107/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник) прописано је да купац првог стана из члана 56а Закона остварује рефундацију ПДВ у складу са Законом на основу писменог захтева који подноси надлежном пореском органу.

Према одредби става 2. истог члана Правилника, становима, у смислу овог правилника, сматрају се стамбени објекти, економски дељиве целине у оквиру тих објеката, као и власнички удели на тим добрима (у даљем тексту: стан).

Сагласно члану 10а став 3. Правилника, надлежни порески орган из става 1. овог члана је организациона јединица Пореске управе која је надлежна за пријем евиденционе пријаве обвезника ПДВ – продавца стана у складу са Правилником о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 94/04 и 108/05).

Одредбом става 4. истог члана Правилника, захтев из става 1. овог члана подноси се на Обрасцу РФН – Захтев купца првог става за рефундацију ПДВ, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део.

Сагласно одредби става 5. истог члана Правилника, уз захтев из става 1. овог члана, доставља се:

- 1) извод из матичне књиге рођених;
- 2) уверење о држављанству;
- 3) доказ о пребивалишту (оверена фотокопија личне карте или потврда о пребивалишту);
- 4) оверена копија уговора о купопродаји стана;
- 5) рачун или други документ који служи као рачун о купопродаји стана у којем је исказан ПДВ;
- 6) доказ да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена;
- 7) оверена изјава купца стана да купује први стан.

Према одредби става 6. истог члана Правилника, ако купац првог стана захтева рефундацију ПДВ и по основу члана, односно чланова његовог породичног домаћинства, поред докумената из става 5. овог члана, доставља и:

- 1) документ којим се потврђује да је физичко лице по основу кога купац првог стана захтева рефундацију ПДВ члан породичног домаћинства купца првог стана у складу са чланом 56а став 5. Закона (нпр. извод из матичне књиге рођених, извод из матичне књиге венчаних и др);
- 2) доказ о пребивалишту члана породичног домаћинства (оверена фотокопија личне карте или потврда о пребивалишту).

Изјава купца стана да купује први стан из става 5. тачка 7) овог члана даје се на Обрасцу ИКПС-ПДВ – Изјава купца стана да купује први стан, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део (члан 10а став 7. Правилника).

Надлежни порески орган из става 3. овог члана, након извршене провере испуњености услова за рефундацију ПДВ, решењем одлучује о захтеву у року од 30 дана од дана подношења захтева и у року од 15 дана од дана достављања решења врши рефундацију ПДВ (члан 10а став 8. Правилника).

Сагласно наведеном, купац првог стана, тј. физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан може да оствари рефундацију ПДВ по основу куповине првог стана, на основу поднетог захтева, а под условима и на начин прописаним Законом и Правилником, при чему напомињемо да рок за подношење захтева за рефундацију ПДВ није ограничен овим прописима.

У прилогу су дати Образац РФН (Захтев купца првог стана за рефундацију ПДВ) и Образац ИКПС-ПДВ (Изјава купца стана да купује први стан).

Образац РФН

<p>КУПАЦ ПРВОГ СТАНА:</p> <p>_____</p> <p style="text-align: center; font-size: small;">(Име и презиме)</p> <p>_____</p> <p style="text-align: center; font-size: small;">(Адреса)</p> <p>_____</p> <p style="text-align: center; font-size: small;">(ЈМБГ)</p>	<p>ПРОДАВАЦ СТАНА:</p> <p>_____</p> <p style="text-align: center; font-size: small;">(Име и презиме)</p> <p>_____</p> <p style="text-align: center; font-size: small;">(Адреса)</p> <p>_____</p> <p style="text-align: center; font-size: small;">(ПИБ/ЈМБГ)</p>			
<p>ЗАХТЕВ</p> <p>КУПЦА ПРВОГ СТАНА ЗА РЕФУНДАЦИЈУ ПДВ</p>				
<p>Подаци о члановима породичног домаћинства *</p>				
Ред. бр.	Име и презиме	Адреса	Средство у износу на лице	ЈМБГ
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
* Подаци у табели односе се на чланове породичног домаћинства купца првог стана по основу којих купац првог стана захтева рефундацију ПДВ				
<p>Подаци о купопродајном уговору и промету стана</p>				
Број и датум овере уговора о купопродаји стана	_____			
Укупна површина стана	_____			
Површина стана за коју се подноси захтев за рефундацију ПДВ	_____			
Цена стана без ПДВ	_____			
Износ обрачунатог ПДВ за промет стана	_____			
<p>Подаци о износу ПДВ за који се подноси захтев за рефундацију ПДВ</p>				
Износ ПДВ за који се подноси захтев за рефундацију ПДВ	_____			
<p>Подаци о рачуну (купца првог стана) у банци</p>				
Назив банке	Место	Број рачуна		
_____	_____	_____		
Место и датум	Потпис купца првог стана			
_____	_____			

Образац ИКПС – ПДВ

ИЗЈАВА КУПЦА СТАНА ДА КУПУЈЕ ПРВИ СТАН

1. Ја, _____, ЈМБГ | _____ |, изјављујем да по уговору, Ов. бр. _____ од _____ 20____ године, закљученом са _____, ПИБ/ЈМБГ | _____ |,¹ из _____, купујем први стан за себе, односно за себе и за чланове мог породичног домаћинства, са којима имам исто пребивалиште у _____, улица број _____, и то²:

Р. бр.	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	ЈЕДИНСТВЕНИ МАТИЧНИ БРОЈ ГРАЂАНА (ЈМБГ)	СРОДСТВО
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			

2. Од 1. јула 2006. године до дана _____ 20____ године³ ни ја, ни чланови мог породичног домаћинства из тачке 1. ове изјаве, нисмо имали у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије.

3. За мене и чланове мог породичног домаћинства из тачке 1. ове изјаве није остварено право на рефундацију ПДВ у складу са Законом, нити је било које лице остварило право на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права, у складу са законом којим се уређује опорезивање имовине, по основу куповине првог стана на територији Републике Србије за мене или члана мог породичног домаћинства.

Под пуном материјалном и кривичном одговорношћу изјављујем да су сви уписани подаци потпуни и тачни.

У _____

ИЗЈАВУ ДАО

Дана _____ 20____ године

(потпис купца првог стана)

¹ Уписује се име, односно назив, адреса и ПИБ/ЈМБГ продавца стана

² У табелу се уносе подаци о члановима породичног домаћинства по основу којих купац првог стана захтева рефундацију ПДВ, при чему се породичним домаћинством купца првог стана сматра заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, односно усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана.

³ Уписује се датум овере уговора

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Право на одбитак претходног пореза по основу примљених услуга посредовања које је предузећу пружила агенција за некретнине приликом куповине пословног простора

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-923/2007-04 од 15.8.2007. год.)

Одредбом члана 27. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да је претходни порез износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;

3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. члана 28. Закона обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1-3. овог члана.

У складу с наведеним одредбама Закона, обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунат за примљене услуге посредовања приликом куповине пословног простора од стране претходног учесника у промету – агенције за некретнине, одбије као претходни порез, уз испуњење прописаних услова (поседовање Законом прописане документације и коришћење примљене услуге за промет који је опорезив ПДВ, промет за који у складу са чланом 24. Закона постоји ослобађање од плаћања ПДВ или промет који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици).

2. Порески третман услуга надзора и консултантских услуга које обвезник ПДВ пружа Јавном предузећу „Дирекција за грађевин-

ско земљиште и изградњу Београда“ у оквиру реализације изградње колектора интерцептора Ушће–Велико Село, деоница тунел Вишњица, као и право на одбитак претходног пореза

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-962/2007-04 од 15.8.2007. год.)

1. Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Место промета услуге је место у којем пружалац услуге обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице (члан 12. ст. 1. и 2. Закона).

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра се место у којем се налази непокретност, ако се ради о промету услуге која је непосредно повезана са том непокретношћу, укључујући делатност посредовања и процене у вези непокретности, као и пројектовање, припрему и извођење грађевинских радова и надзор над њима (став 3. тачка 1) истог члана Закона).

Одредбом става 3. тачка 4) подтачка (7) Закона прописано је да се, изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама саветника, инжењера, адвоката, ревизора и сличних услуга.

У складу с наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ из Београда пружа Јавном предузећу „Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда“ услуге надзора и консултантске услуге на управљању реализацијом извођења радова на

изградњи колектора интерцептора Ушће–Велико Село, деоница тунел Вишњица, при чему су консултантске услуге, у конкретном случају, непосредно повезане са непокретношћу, местом промета ових услуга сматра се територија Републике Србије.

Сагласно наведеном, на промет услуга надзора и консултантских услуга на управљању реализацијом извођења радова на изградњи колектора интерцептора Ушће–Велико Село, деоница тунел Вишњица, који обвезник ПДВ из Београда пружа Јавном предузећу „Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда“, ПДВ се обрачунава и плаћа по општој пореској стопи од 18%, независно од тога што накнаду за промет ових услуга предузеће из Београда не наплаћује директно од наручиоца – Јавно предузеће „Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда“, већ од фирме из Аустрије.

2. Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу

добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. члана 28. Закона обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1-3. овог члана (став 4. истог члана Закона).

У складу с наведеним законским одредбама, а уз испуњење прописаних услова, обвезник ПДВ, фирма из Београда, има право да по основу промета услуга надзора и консултантских услуга на управљању реализацијом извођења радова на изградњи колектора интерцептора Ушће–Велико Село, деоница тунел Вишњица, ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету, односно плаћен при увозу, одбије од ПДВ који дугује.

3. Порески третман новчаних средстава – субвенција које ЈКП „Градске тржнице“ из Крагујевца примају од оснивача – Скупштине града Крагујевца за набавку пијачних тезги, адаптацију и реконструкцију јавних WC-а, набавку монтажних боксова за смештај воћа и поврћа на локацији Кванташке пијаце, за израду тампонске подлоге на локацији Кванташке пијаце, као и за реконструкцију платоа Главне зелене пијаце

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0607/2007-04 од 14.8.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту:

Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореску основицу код промета добара и услуга чини износ накнаде (у новцу, ствари-ма и услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Сагласно наведеној законској одредби, када новчана средства у виду субвенције представљају део накнаде за промет добара и услуга који врши обвезник ПДВ – прималац субвенције, односно када су непосредно повезана са прометом који врши обвезник ПДВ, а у конкретном случају – обављање комуналне делатности уређења и одржавања јавних WC-а, као специјализоване услуге, у том случају у пореску основицу за обрачун ПДВ урачунава се и износ субвенције, у коју није укључен ПДВ.

Међутим, када обвезник ПДВ – Градске тржнице ЈКП прими субвенције од оснивача – Скупштине града Крагујевца за функционисање предузећа (за набавку пијачних тезги и монтажних боксева за смештај воћа и поврћа на локацији Кванташке пијаце, за израду тампонске подлоге на локацији Кванташке пијаце, као и за реконструкцију платоа Главне зелене пијаце), у том случају примљена новчана средства не урачунавају се у пореску основицу за обрачун ПДВ, с обзиром да тај износ новчаних средстава не представља део накнаде за промет добара и услуга који врши ово предузеће.

4. Могућност ослобађања од плаћања ПДВ увоза спортске опреме коју фудбалском клубу шаље произвођач спортске опреме из

Шпаније, на основу уговора закљученог између фудбалског клуба и предузећа из Београда које је званични дистрибутер те опреме за територију Србије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-298/2007-17 од 14.8.2007. год.)

Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04, 61/05 и 61/07 у даљем тексту: Закон), у члану 3, прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Одредбом члана 7. Закона прописано је да је увоз сваки унос добара у царинско подручје Републике.

У складу с наведеним одредбама Закона, на увоз спортске опреме из Шпаније ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стопи од 18%, с обзиром да на увоз спортске опреме одредбом члана 26. Закона није прописано пореско ослобођење.

5. Порески третман промета услуге обраде производно-техничке документације намењене бродограђевинској индустрији коју домаћа фирма пружа иностраним фирмама из Холандије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0486/2007-04 од 14.8.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Према одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуге је место у којем пружалац услуге обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Изузетно од одредаба члана 12. ст. 1. и 2. Закона, местом промета услуга сматра се место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама саветника, инжењера, адвоката, ревизора и сличних услуга (члан 12. став 3. тачка 4) подтачка (7) Закона).

У складу с наведеним законским одредбама, а у конкретном случају, када домаћа фирма пружа услуге обраде производно-техничке документације намењене бродограђевинској индустрији лицу са седиштем у иностранству, местом промета услуге сматра се иностранство, па су у том случају на накнаду за наведене услуге не обрачунава и не плаћа ПДВ.

6. Могућност ослобађања од плаћања ПДВ обрачунатог и исказаног у рачунима за промет добара и услуга који се врши физичком лицу које, на основу одлуке града Београда, има право на посебан попуст на цене комуналних производа и услуга по основу интервентних мера заштите најугроженијих грађана

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0580/2007-04 од 14.8.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши

у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 4. став 2. Закона, добрима се сматрају и вода, електрична енергија, гас и топлотна енергија.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Ставом 2. тач. 1а) и 12) истог члана Закона предвиђено је да се по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује промет воде за пиће (осим флаширане) и комуналних услуга.

Одредбама чл. 24-25. Закона прописана су пореска ослобођења за промет добара и услуга.

У складу с наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ врши промет добара или услуга за који није прописано пореско ослобођење физичком лицу које, на основу одлуке града Београда, има право на посебан попуст на цене комуналних производа и услуга по основу интервентних мера заштите најугроженијих грађана, дужан је да на накнаду за извршени промет (испорука електричне енергије, воде, одношење смећа и друге комуналне услуге) обрачуна ПДВ у складу са Законом.

7. Право на одбитак ПДВ плаћеног при увозу опреме за приређивање игара на срећу која представља улог страног лица у привредно друштво

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0469/2007-04 од 14.8.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ

испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се прометом добара и услуга, у смислу овог закона, не сматра пренос целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или ако тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Наведена законска одредба не односи се на увоз добара која представљају улог страног лица у домаће привредно друштво.

Сагласно одредби члана 7. Закона, увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 18) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет услуга приређивања игара на срећу.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се

потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Према ставу 3. истог члана Закона, у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. члана 28. Закона обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1-3. овог члана.

У складу с наведеним законским одредбама, обвезник ПДВ – привредно друштво нема право на одбитак ПДВ плаћеног при увозу опреме за приређивање игара на срећу, која представља улог страног лица у привредно друштво, с обзиром да се ова добра користе за промет услуга по основу којег обвезник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза.

8. Порески третман промета услуга одржавања опреме у ван-гарантном року (дигиталне ваге са бар кодом, рачунарске касе и штампачи, бар код читачи и сл.) који домаћа фирма врши на територији Босне и Херцеговине

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-844/2007-04 од 13.8.2007. год.)

Сагласно одредби члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Сагласно одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуге је место у којем пружалац услуге обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Изузетно од става 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра се место у којем је услуга стварно пружена ако се ради о радовима на покретним стварима (став 3. тачка 3) подтачка (4) истог члана Закона).

У складу с наведеним законским одредбама, на промет услуга одржавања опреме у вангарантном року (дигиталне ваге са бар кодом, рачунарске касе и штампачи, бар код читачи и сл.) који домаћа фирма врши на територији Републике Босне и Херцеговине, ПДВ се не обрачунава и не плаћа с обзиром да се местом промета ових услуга сматра место где су услуге стварно пружене, тј. у конкретном случају Босна и Херцеговина.

9. Стопа ПДВ која се примењује код опорезивања промета услуга смештаја за краћи боравак које се врше издавањем станова на дневној бази

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-870/2007-04 од 13.8.2007. год.)

Сагласно одредби члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Сагласно одредби става 2. тачка 11) истог члана Закона, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се промет услуга смештаја у хотелима, мотелима, одмаралиштима, домовима и камповима.

Одредбом члана 11. став 1. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04-исправка, 140/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се услугом смештаја у хотелима, мотелима, одмаралиштима, домовима и камповима, у смислу члана 23. став 2. тачка 11) Закона, сматра услуга преноћишта у хотелима, мотелима и камповима који су разврстани у категорије у складу с прописима којима се уређује туризам, као и услуга преноћишта у одмаралиштима и домовима.

У складу с наведеним одредбама Закона и Правилника, промет услуга смештаја за краћи боравак који се врши издавањем станова на дневној бази опорезује се по општој стопи ПДВ од 18%, с обзиром да се ове услуге не сматрају услугама смештаја у хотелима, мотелима, одмаралиштима, домовима и камповима.

10. Пореска стопа на промет и увоз школских свезака (нотне свеске од 12 листова, свеске за писмене задатке–вежбанке од 12 листова и тзв. речници од 34 листа)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-30/2007-04 од 13.8.2007. год.)

Према одредби члана 23. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Одредбом става 2. тачка 7) истог члана Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује промет и увоз уџбеника и наставних средстава.

Сагласно одредби члана 7. став 2. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04-исправка, 140/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник) наставним средствима, у смислу члана 23. став 2. тачка 7) Закона, сматрају се и:

- 1) дијапројектори;
- 2) графоскопи;
- 3) пластелини;
- 4) креде;
- 5) боје (дрвене, воштане, водене и темпере);
- 6) шестари, лењири, троугаоници и угломери;
- 7) цртаћи столови за ученике;
- 8) школске свеске до 60 листова;
- 9) обичне графитне оловке.

У складу с наведеним одредбама закона и Правилника, на промет и увоз школских свезака (нотне свеске од 12 листова, свеске за писмене задатке–вежбанке од 12 листова и тзв. речници од 34 листа) ПДВ се обрачунава и плаћа по посебној стопи ПДВ од 8%.

На промет и увоз свезака које имају преко 60 листова, ПДВ се обрачунава и плаћа по општој стопи ПДВ од 18%.

11. Пореска стопа која се примењује на промет печеног пуњеног мини пецива „Fornetti“

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0736/2007-04 од 13.8.2007. год.)

Одредбом члана 23. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Према одредби става 2. тачка 1) истог члана Закона, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се промет и увоз хлеба и

других пекарских производа, млека и млечних производа, брашна, шећера, јестивог уља од сунцокрета, кукуруза, уљане репице, соје и маслине, јестиве масноће животињског и биљног порекла и меда.

Правилником о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04, 140/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник), у члану 2. став 2, прописано је да се пекарским производима, у смислу члана 23. став 2. тачка 1) Закона, сматрају све врсте пецива, укључујући и пуњена пецива, бурек-пита, симит, погачице, крофне и слични производи, мекике и слични производи, переце и ђевреци, грисини, пењерлије, коре за питу и коре за гибаницу.

Ако се производи из става 2. овог члана стављају у промет у оригиналном паковању, сматрају се пекарским производима ако им је рок трајања до седам дана (члан 2. став 3. Правилника).

Према одредби става 4. истог члана Правилника, пекарским производима сматрају се и производи из ст. 2. и 3. овог члана када се стављају у промет у смрзнутом стању, независно од рока трајања.

У складу с наведеним одредбама Закона и Правилника, на промет печеног пуњеног мини пецива „Fornetti“, ПДВ се обрачунава и плаћа по посебној стопи од 8%.

12. Пореска стопа која се примењује на промет и увоз персоналних рачунара и њихових компоненти, као и сервера, штампача, видео-пројектора и остале ИТ опреме

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-969/2007-04 од 18.7.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом става 6. истог члана Закона прописано је да ако се уз испоруку добра врши споредна испорука добара или споредно пружање услуга, сматра се да је извршена једна испорука добара.

Према одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Ставом 2. тачка 7а) истог члана Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује промет и увоз персоналних рачунара и компоненти од којих се састоје персонални рачунари.

Одредбом члана 7б став 1. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04-исправка, 140/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се персоналним рачунаром, у смислу члана 23. став 2. тачка 7а) Закона, сматра рачунарски хардвер који се састоји од кућишта са свим његовим елементима, монитора, тастатуре и миша.

Према одредби става 2. истог члана Правилника, компонентама од којих се састоји персонални рачунар, у смислу члана 23. став 2. тачка 7а) Закона, сматрају се кућиште, елементи кућишта, монитор, тастатура и миш.

Елементима кућишта из ст. 1. и 2. овог члана сматрају се уређај за напајање, матична плоча, централна процесна јединица, радна меморија, магнетни и оптички уређаји за складиштење података, адаптери, контролери и друга добра која се уграђују у кућиште (члан 7б став 3. Правилника).

У складу с наведеним одредбама Закона и Правилника, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се промет персоналног рачунара (рачунарски хардвер који се састоји од кућишта са свим

његовим елементима, монитора, тастатуре и миша), укључујући и персонални рачунар са инсталираним софтвером (оперативним системом и апликативним софтвером) имајући и виду да се, према мишљењу Министарства финансија, у овом случају ради о промету персоналног рачунара у смислу одредбе члана 4. став 6. Закона. По истој пореској стопи опорезује се промет појединачних компоненти од којих се састоји персонални рачунар у случају када се ова добра испоручују самостално, и то: кућиште, елементи кућишта (уређај за напајање, матична плоча, централна процесна јединица, радна меморија, магнети и оптички уређаји за складиштење података, адаптери, контролери и друга добра која се уграђују у кућиште), монитор, тастатура и миш. Такође, по пореској стопи од 8% опорезује се увоз ових добара ако су та добра, у складу с одредбом члана 10. Правилника, у истоветном називу разврстана, односно обухваћена прописом којим се уређује царинска тарифа.

На промет и увоз сервера, штампача, видеопројектора и других добара која се, у складу с одредбама члана 23. став 2. тачка 7а) и члана 7б) Правилника, не сматрају персоналним рачунарима, односно компонентама од којих се састоје персонални рачунари, ПДВ се обрачунава и плаћа по општој пореској стопи од 18%, при чему за одређивање примене пореске стопе при опорезивању промета ових добара није од утицаја околност да ли се ова добра испоручују самостално или уз промет персоналних рачунара у смислу одредбе члана 4. став 6. Закона.

13. Утврђивање основице за обрачун ПДВ код промета услуге давања у закуп пословног простора у случају када закуподавац закупу врши тзв. префактурисање трошкова струје и грејања

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-888/2006-04 од 17.7.2007. год.)

Сагласно члану 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту:

Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценама тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

У складу с одредбама става 2. истог члана Закона, у основицу се урачунавају и:

- 1) акцизе, царине и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;
- 2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Сагласно одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

У складу с наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ врши промет услуге давања у закуп пословног простора дужан је да на накнаду за овај промет обрачуна ПДВ по општој стопи од 18% и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом. У том случају, основицу за обрачун ПДВ чини укупан износ накнаде коју обвезник ПДВ – закуподавац прима или треба да прими за промет ове услуге, укључујући и све споредне трошкове које зарачунава закупу – тзв. префактурисане трошкове, у конкретном случају трошкове струје и грејања.

14. Порески третман увоза подлоге за рукометни терен и рукометних голова које Рукометни савез Србије као донацију добија од Европске рукометне федерације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-895/2007-04 од 17.7.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 26. став 1. тачка 1а) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01, 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05), државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донација и хуманитарна помоћ, у смислу овог закона, могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

У складу с наведеним законским одредбама, на увоз подлоге за рукометни терен и рукометних голова које, као донацију, добија Рукометни савез Србије од Европске рукометне федерације, ПДВ се не плаћа, под условом да се увоз ових добара врши за рачун Рукометног савеза Србије, што значи да је Рукометни савез Србије у Јединственој царинској исправи за стављање робе у слободан промет, тј. увоз добара, издатој у складу с царинским прописима, наведен као власник робе (добара) која се увози, као и

под условом да се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи. Утврђивање да ли се увоз врши у складу с поменутиим законом спроводи надлежни царински орган.

15. Порески третман увоза добара – хуманитарне помоћи намењених за спровођење Програма за заштиту и дојење и Baby friendly hospital иницијативе која, као донацију, добија Институт за заштиту здравља „др Милан Јовановић – Батут“ од компаније Johnson&Johnson из Швајцарске, а која увози предузеће из Бачке Тополе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00876/2007-04 од 17.7.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 26. став 1. тачка 1а) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01, 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05), државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донација и хуманитарна помоћ, у смислу овог закона, могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

У складу с наведеним законским одредбама, на увоз добара – хуманитарне помоћи намењених за спровођење Програма за заштиту и дојење и Baby friendly hospital иницијативе која, као донацију, добија Институт за заштиту здравља „др Милан Јовановић – Батут“ од компаније Johnson&Johnson из Швајцарске, а која увози предузеће из Бачке Тополе, ПДВ се не плаћа, под условом да се увоз добара врши за рачун Института за заштиту здравља „др Милан Јовановић – Батут“, што значи да је овај институт у Јединственој царинској исправи за стављање робе у слободан промет, тј. увоз добара, издатој у складу с царинским прописима, наведен као власник робе (добара) која се увози, као и под условом да се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи. Утврђивање да ли се увоз врши у складу с поменутим законом спроводи надлежни царински орган.

16. Порески третман увоза опреме која представља улог страног лица у привредно друштво

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0637/2007-04 од 16.7.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се прометом добара и услуга, у смислу овог закона, не сматра пренос целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Наведена законска одредба не односи се на увоз добара која представљају улог страног лица у домаће привредно друштво.

Сагласно одредби члана 7. Закона, увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике.

Према одредбама члана 26. Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара:

1) чији промет је, у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)-16б) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона, ослобођен ПДВ;

1а) која се увозе на основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ;

1б) која су извезена, а која се у Републику враћају непродата или зато што не одговарају обавезама које проистичу из уговора, односно пословног односа на основу којег су била извезена;

1в) која се, у оквиру царинског поступка, уносе у слободне царинске продавнице;

2) која се, у оквиру царинског поступка, привремено увозе и поново извозе, као и стављају у царински поступак активног оплемењивања са системом одлагања;

3) која се, у оквиру царинског поступка, привремено извозе и у непромењеном стању поново увозе;

4) за која је, у оквиру царинског поступка, одобрен поступак прераде под царинском контролом;

5) у оквиру царинског поступка, над транзитом робе;

б) за која је, у оквиру царинског поступка, одобрен поступак царинског складиштења;

7) за која је, у складу са чланом 192. и чланом 193. став 1. тачка б) Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05 и 62/06) прописано ослобођење од царине, осим на увоз моторних возила.

У складу с наведеним законским одредбама, на увоз опреме која представља улог страног лица у домаће привредно друштво, ПДВ се обрачунава и плаћа, с обзиром да за увоз ових добара одредбама члана 26. Закона није прописано пореско ослобођење.

При томе, Министарство финансија напомиње да обвезник ПДВ – привредно друштво, уз испуњење услова прописаних одред-

бама члана 28. Закона, има право на одбитак ПДВ плаћеног при увозу опреме која представља улог страног лица у то друштво.

17. Царински и порески третман увоза робе, као и порески третман промета добара и услуга који се врши у оквиру реализације Пројекта „Рехабилитација локалног система грејања у Србији – фаза III“

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1004/2007-04 од 11.7.2007. год.)

Према наводима из дописа, финансирање Пројекта „Рехабилитација локалног система грејања у Србији – фаза III“ врши се из средстава зајма, у складу са Споразумом о зајму и финансирању овог пројекта, закљученог 13. априла 2006. године, између Немачке финансијске организације KfW и Републике Србије, на основу протокола од 13. маја 2003. године и протокола од 13. јула 2004. године између Владе Савезне Републике Немачке и Владе Републике Србије о финансијској сарадњи, као и из средстава обезбеђених на основу Посебног споразума о замени дуга, закљученог 27. септембра 2006. године између Немачке финансијске организације KfW и Републике Србије.

1. Одредбом члана 21. Царинског закона (Сл. гласник РС^с, бр. 73/03, 61/05 и 85/05-др. закон) прописано је да се одредбе овог закона не примењују на плаћање увозних дажбина за робу која се увози, као и на спровођење царинског поступка, ако је то другачије уређено међународним уговором.

Такође, према члану 3. став 2. Закона о ратификацији (општег) Споразума између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Савезне Републике Немачке („Сл. лист СЦГ-Међународни уговори“, бр. 1/2005) прописано је, између осталог, да се допринос наше државе састоји да ослобађа материјал, испоручен за пројекте по налогу Владе Савезне Републике Немачке, од дозвола,

лучких, извозних, увозних и других јавних дажбина, као и накнада ускладиштења и да обезбеди да се царински поступак обави без одлагања.

Одредбама члана 21. Споразума о преузимању, смањивању и репрограмирању спољњег дуга који је потписан 15. марта 2002. године између наше државе и Савезне Републике Немачке, утврђено је да је замена дуга, између осталог, могућа за пројекте усмерене на заштиту и очување животне средине.

Одредбама Посебног споразума о замени дуга, закљученог 27. септембра 2006. године, између Немачке финансијске организације KfW и Републике Србије, између осталог, одређен је износ од 25 милиона евра за „Замену дуга за природу“, с тим што се Република Србије обавезала да ће дати свој допринос у вредности од 5,5 милиона евра за програм „Рехабилитација локалног система грејања у Републици – фаза III“. Министарство рударства и енергетике одређено је за имплементатора Пројекта.

Такође, Споразумом о зајму и финансирању Пројекта „Рехабилитација локалног система грејања у Србији – фаза III“, закљученог 13. априла 2006. године између Немачке финансијске организације KfW и Републике Србије, у члану 1. тачка 1.3. предвиђено је, између осталог, да из средстава зајма неће бити финансирани порези и остали јавни трошкови, као и трошкови увоза.

Имајући у виду наведено, став Министарства финансија је да је роба која се увози у складу с наведеним споразумима односно за Програм „Рехабилитација локалног система грејања у Србији – фаза III“ ослобођена од плаћања увозних дажбина.

2. Одредбом члана 24. став 1. тачка 16б) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, закљученим између државне заједнице Србија и Црна Гора, односно Републике и међународне финансијске орга-

низације, односно друге државе, као и између треће стране и међународне финансијске организације, односно друге државе у којем се Република Србија појављује као гранат, односно контрагарант, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Споразумом о зајму и финансирању Пројекта „Рехабилитација локалног система грејања у Републици – фаза III“, закљученог 13. априла 2006. године између Немачке финансијске организације KfW и Републике Србије, на основу протокола од 13. маја 2003. године и протокола од 13. јула 2004. године између Владе Савезне Републике Немачке и Владе Републике Србије о финансијској сарадњи, у члану 1. тачка 1.3. предвиђено је, између осталог, да из средстава зајма неће бити финансирани порези и остали јавни трошкови, као и трошкови увоза.

Према одредби члана 21д став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04 ... 63/07, у даљем тексту: Правилник), пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 1бб) Закона односи се на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, закљученим између:

- 1) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и међународне финансијске организације;
- 2) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и друге државе;
- 3) треће стране и међународне финансијске организације у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант;
- 4) треће стране и друге државе, у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант.

Према одредби става 2. истог члана Правилника, републички орган надлежан за послове трезора Републике доставља

Пореској управи – Централни (у даљем тексту: Централна) списак и копије закључених уговора о кредиту, односно зајму, који је закључила Република Србија, односно у којима се Република Србија појављује као гарант или контрагарант, као и податке о износу и намени средстава која су предмет уговора о кредиту, односно зајму, а којима је предвиђено да се из добијених средстава неће плаћати трошкови пореза.

Корисник кредита, односно зајма (у даљем тексту: корисник средстава) доставља Централни списак страних лица са којима има закључене уговоре о промету добара и услуга, као и копије закључених уговора (став 3. члана 21д Правилника).

Пореско ослобођење из члана 21д став 1. овог правилника, а у складу с одредбом члана 21ђ став 1. Правилника, обвезник може да оствари за промет добара и услуга који непосредно врши кориснику средстава, односно страном лицу са којим корисник средстава има закључен уговор о промету добара и услуга, под условом да поседује документ којим се потврђује да је промет добара и услуга према уговору о кредиту, односно зајму, ослобођен ПДВ (у даљем тексту: потврда о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам), који попуњава, потписује, оверава и издаје овлашћено лице Централне, у три примерка.

Сагласно ставу 2. истог члана Правилника, потврда о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам из става 1. овог члана, садржи:

- 1) назив, адресу и ПИБ корисника средстава;
 - 1а) назив и адресу страног лица, ако се промет добара и услуга врши страном лицу;
- 2) број и датум потврде;
- 3) назив и број уговора о кредиту, односно зајму ако је уговор заведен под одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта који се финансира из ових средстава ако су средства кредита, односно зајма, намењена финансирању одређеног пројекта у Републици Србији;
- 4) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење;

5) вредност промета добара и услуга по предрачуноу, односно датум и износ уплаћених авансних средстава;

6) потпис овлашћеног лица.

Према ставу 3. члана 21ђ Правилника, потврда о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам издаје се на захтев корисника средстава, односно страног лица, који мора да садржи:

1) назив, адресу и ПИБ корисника средстава;

1а) назив и адресу страног лица, ако се промет добара и услуга врши страном лицу;

2) број и датум захтева;

3) назив и број уговора о кредиту, односно зајму ако је уговор заведен под одређеним бројем, као и назив и вредност пројекта који се финансира из ових средстава ако су средства кредита, односно зајма, намењена финансирању одређеног пројекта у Републици Србији;

4) назив, адресу и ПИБ обвезника ПДВ који врши промет добара или услуга уз пореско ослобођење;

5) вредност промета добара и услуга по предрачуноу, односно датум и износ уплаћених авансних средстава;

6) потпис овлашћеног лица и печат корисника средстава, односно страног лица.

Изузетно од става 3. тачка б) овог члана, ако страном лице нема обавезу да поседује печат у складу с прописима своје земље, у том случају, уз захтев из става 3. овог члана, доставља Централни изјаву да не поседује печат, потписану од стране овлашћеног лица (став 4. члана 21ђ Правилника).

Централа проверава да ли је уговор о кредиту, односно зајму евидентиран, издаје три примерка потврде о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам, од којих два примерка доставља кориснику средстава, односно страном лицу, а трећи задржава за своје потребе (став 4. члана 21ђ Правилника).

Корисник средстава, односно страном лице, у складу са ставом 5. истог члана Правилника, доставља један примерак оверене потврде о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам, обвезнику, а други задржава за своје потребе.

Приликом подношења првог захтева за издавање потврде о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам, корисник средстава дужан је да Централни достави и податак о износу искоришћених средстава кредита, односно зајма (став 6. члана 21ђ Правилника).

Одредбом члана 21е Правилника прописано је да Централна води евиденцију о достављеним копијама уговора о кредиту, односно зајму, подацима о износу и намени средстава која су предмет уговора о кредиту, односно зајму, корисницима средстава и страним лицима, копијама уговора закључених између корисника средстава и страних лица, као и о издатим потврдама о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам.

Одредбом члана 8. став 1. Правилника о изменама и допунама Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 68/05, у даљем тексту: Правилник о изменама и допунама) прописано је, између осталог, да ако се по основу уговора о кредиту, односно зајму из члана 24. став 1. тачка 16б) Закона врши увоз добара у Републику, лице овлашћено за издавање потврда о пореском ослобођењу за кредит, односно зајам, издаје посебну потврду за увоз добара, на захтев пореског дужника.

Потврда из става 1. овог члана, уместо података прописаних чланом 21ђ став 2. тач. 4) и 5) овог правилника, садржи податке о називу, адреси и ПИБ-у лица за које се врши увоз добара, односно лица које може да оствари пореско ослобођење у складу са чланом 24. став 1. тачка 16б) Закона, као и вредности добара која се увозе исказаној у рачуну иностраног испоручиоца (став 2. члана 8. Правилника о изменама и допунама).

Према одредби члана 9. Правилника о изменама и допунама, уз пореску пријаву обвезник доставља преглед потврда о пореском ослобођењу за кредит или зајам, који садржи број и датум ових потврда и вредност промета добара и услуга, односно увоза добара, примљених у пореском периоду за који подноси пореску пријаву.

Сагласно наведеном, на промет добара и услуга, као и увоз добара, који се врши у оквиру реализације Пројекта „Рехабилитација локалног система грејања у Србији – фаза III“, а који се финансира из средстава зајма, у складу са Споразумом о зајму и финансирању Пројекта „Рехабилитација локалног система грејања у Србији – фаза III“, закљученог 13. априла 2006. године између Немачке финансијске организације KfW и Републике Србије, на основу протокола од 13. маја 2003. године и протокола од 13. јула 2004. године између Владе Савезне Републике Немачке и Владе Републике Србије о финансијској сарадњи, као и из средстава обезбеђених на основу Посебног споразума о замени дуга, закљученог 27. септембра 2006. године, између Немачке финансијске организације KfW и Републике Србије, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ који врши промет добара и услуга у оквиру реализације овог пројекта има право на одбитак претходног пореза по том основу.

18. Порески третман преноса имовине, која се састоји од непокретности – фабрике и других објеката у кругу фабрике (изградња фабрике завршена 1970. године, а изградња других објеката у кругу фабрике 1990. године), опреме и залиха готових производа, материјала и недовршене производње, који врши домаће привредно друштво у стечају страном физичком лицу које није обвезник ПДВ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-939/2007-04 од 11.7.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 4. став 1. Закона, промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се прометом добара и услуга, у смислу овог закона, не сматра пренос целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

У складу с наведеним одредбама Закона, када обвезник ПДВ врши пренос имовине страном физичком лицу које није обвезник ПДВ, нити је овим преносом постало обвезник ПДВ (нпр. не ради се о статусној промени спајања уз оснивање привредног субјекта када се у укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци новог друштва урачунава укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци друштва престалог спајањем), у том случају на пренос ове имовине не може се применити одредба члана 6. став 1. тачка 1) Закона, већ се на накнаду за промет добара – опреме и залиха готових производа, материјала и недовршене производње, обрачунава и плаћа ПДВ по пореској стопи од 18%, док се промет непокретности – фабрике и других објеката у кругу фабрике опорезује у складу са Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 42/02, 45/02, 80/02, 135/04 и 61/07), с обзиром да се не ради о првом преносу права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима имајући у виду да је изградња ових објеката завршена пре 1. јануара 2005. године, тј. пре почетка примене Закона о порезу на додату вредност, што значи да промет ових непокретности није предмет опорезивања ПДВ.

19. Порески третман увоза опреме за мерење и тестирање спортиста и деце надарене за спорт коју Олимпијски комитет

Србије купује у иностранству из средстава добијених од Олимпијске солидарности Међународног олимпијског комитета из Лозане, намењених за реализацију пројекта „Идентификација талената за спорт“

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00966/2007-04 од 9.7.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

У складу с одредбом члана 7. Закона, увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике.

Сагласно одредби члана 26. став 1. тачка 1а) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01, 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05), државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донација и хуманитарна помоћ, у смислу овог закона, могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

Сагласно одредби члана 3. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, увоз робе и услуга по основу донације и хуманитарне помоћи, као и увоз робе и услуга које се купују из средстава добијених од донације и хуманитарне помоћи и из средстава остварених реализацијом хартија од вредности и по основу коришћења уступљених права, је слободан.

Одредбом члана 4. став 1. истог закона прописано је да се роба, у смислу овог закона, може увозити ако испуњава услове прописане за стављање у промет, односно за употребу на домаћем тржишту, а услуге у складу са домаћим прописима и међународним уговорима.

Одредбом члана 6. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописани су услови које прималац донације мора да испуњава како би роба која је предмет донације била ослобођена плаћања царине, других увозних дажбина и такси које се плаћају приликом увоза робе која је предмет донације. У ту сврху, уз захтев за ослобођење, царинарници се, између осталог, прилаже и изјава донатора из које се види да се роба плаћа из средстава прикупљених по основу донације и изјава да ће роба бити употребљена у хуманитарне, научне, просветне, културне, спортске, верске, уметничке сврхе и сл.

У складу с наведеним законским одредбама, на увоз опреме за мерење и тестирање спортиста и деце надарене за спорт коју Олимпијски комитет Србије купује у иностранству из средстава добијених од Олимпијске солидарности Међународног олимпијског комитета из Лозане, намењених за реализацију пројекта „Идентификација талената за спорт“, ПДВ се не плаћа, под условом да се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи. Утврђивање да ли се увоз врши у складу с поменутиим законом спроводи надлежни царински орган.

20. Порески третман услуга испитивања тржишта које домаћа фирма пружа иностраној фирми из Велике Британије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00946/2007-04 од 9.7.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Сагласно одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуге је место у којем пружалац услуге обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Изузетно од одредаба члана 12. ст. 1. и 2. Закона, местом промета услуга сматра се место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама обраде података и уступања информација (члан 12. став 3. тачка 4) подтачка (8) Закона).

У складу с наведеним законским одредбама, када домаћа фирма пружа услуге обраде података добијених истраживањем домаћег тржишта за потребе лица са седиштем у иностранству (у конкретном случају, у Великој Британији), местом промета ове услуге сматра се иностранство, па се, у том случају, на накнаду за наведене услуге не обрачунава и не плаћа ПДВ, при чему обвезник ПДВ – пружалац услуга има право на одбитак претходног пореза у складу са Законом.

21. Утврђивање основице за обрачун ПДВ код промета услуге давања у закуп пословног простора у случају када закуподавац закупу врши тзв. префактурисање трошкова пореза на имовину, струје, воде, одношења смећа, телефона, осигурања, накнаде за коришћење грађевинског земљишта

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0511/2007-04 од 1.7.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у

Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценама тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Одредбом става 2. истог члана Закона прописано је да се у основицу урачунавају и:

1) акцизе, царине и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

У складу с наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ врши промет услуге давања у закуп пословног простора дужан је да на накнаду за овај промет обрачуна ПДВ по пореској стопи од 18% и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом. У том случају, основицу за обрачун ПДВ чини укупан износ накнаде коју обвезник ПДВ – закуподавац прима или треба да прими за промет ове услуге, укључујући и све споредне трошкове које зарачунава закупу – тзв. префактурисане трошкове (трошкови пореза на имовину, струје, воде, одношење смећа, телефона, осигурања, накнаде за коришћење грађевинског земљишта и др.).

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРЕДУЗЕЋА

1. Плаћање аконтације пореза на добит од стране сталне пословне јединице нерезидентног обвезника

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-00183/2007-04 од 15.8.2007. год.)

Према члану 3. став 1. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03 и 84/04, у даљем тексту: Закон), нерезидентни обвезник подлеже опорезивању добити коју оствари пословањем преко сталне пословне јединице која се налази на територији Републике. Нерезидентни обвезник, сагласно члану 5. став 1. Закона, води у сталној пословној јединици евиденцију којом се обухватају сви подаци о приходима и расходима, као и други подаци за утврђивање добити коју та јединица остварује пословањем на територији Републике.

Начин вођења евиденције ближе је уређен Правилником о начину исказивања прихода и расхода ради утврђивања добити коју стална пословна јединица нерезидентног обвезника оствари на територији Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 38/01 и 19/07, у даљем тексту: Правилник), према коме стална пословна јединица саставља порески биланс (образац ПБПЈ) и доставља га

надлежном пореском органу. Уз порески биланс стална пословна јединица доставља и друге податке (евиденције, извештаје и сл.), које је дужна да води у складу са другим одговарајућим прописима.

У складу са Правилником, стална пословна јединица не подноси уз порески биланс пореску пријаву, нити утврђује аконтацију за наредни порески период, с обзиром да се у Обрасцу ПБПЈ утврђује само вишак прихода над расходима – пореска основица и износ обрачунатог пореза за претходни порески период.

Према томе, и у конкретном случају, представништво „Tunis Air-a“, које остварује добит на територији Републике Србије, нема обавезу да утврђује аконтацију пореза на добит за наредни порески период, већ, у складу са Законом и Правилником, за протекли порески период подноси порески биланс на Обрасцу ПБПЈ, у коме утврђује добит сталне пословне јединице остварену од вршења делатности.

2. Начин вођења евиденције о приходима и расходима ради утврђивања опорезиве добити представништва страног правног лица

(Мишљење Министарства финансија, бр. 023-02-00232/2007-04 од 30.7.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03 и 84/04, у даљем тексту: Закон) прописано је да нерезидент подлеже опорезивању добити коју оствари пословањем преко сталне пословне јединице која се налази на територији Републике.

У складу са чланом 4. Закона, стална пословна јединица је свако стално место пословања (укључујући и представништво) преко којег нерезидент обавља делатност. Ако лице, заступајући нерезидентног обвезника има и врши овлашћење да закључује уговоре у име тог обвезника, сматра се да нерезидентни обвезник има сталну пословну јединицу у погледу послова које заступник врши у име обвезника.

Чланом 4. став 5. тачка 3) Закона прописано је да сталну пословну јединицу не чини држање сталног места пословања искључиво у сврху набављања робе или прикупљања информација за потребе нерезидентног обвезника, као ни у сврху обављања било које друге активности припремног или помоћног карактера за потребе нерезидентног обвезника.

Према томе, уколико се ради о сталном месту пословања страног правног лица – независно од организационог облика, који искључиво обавља послове у смислу члана 4. став 5. тачка 3) Закона (врши претходне и припремне радње односно активности припремног или помоћног карактера за нерезидентног обвезника, али нерезидентни обвезник не обавља делатност преко сталног места пословања), такво стално место пословања не сматра се сталном пословном јединицом нерезидентног обвезника у смислу Закона и у том случају нема ни обавезе нерезидентног обвезника да подноси порески биланс.

Међутим, уколико преко сталног места пословања, независно од организационог облика, нерезидентни обвезник обавља делатност којом остварује приходе на територији Републике, такво стално место пословања чини сталну пословну јединицу у складу са чланом 4. Закона, односно у овом случају нерезидентни обвезник је обвезник пореза на добит за добит остварену на територији Републике Србије.

У овом случају нерезидентни обвезник, сагласно члану 5. Закона, обавезан је да води у сталној пословној јединици евиденцију којом се обухватају сви подаци о приходима и расходима, као и други подаци од значаја за утврђивање добити. Ови подаци се исказују у пореском билансу на Обрасцу ПБПЈ, у складу са Правилником о начину исказивања прихода и расхода ради утврђивања добити коју стална пословна јединица нерезидентног обвезника оствари на територији Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 38/01 и 19/07), који се подноси надлежном пореском органу.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Порески третман донација које добија „Centar Millenium“

(Мишљење Министарства финансија, 401-00-00814/2007-04 од 16.8.2007. год.)

Према одредби члана 14. став 3. Закона о порезу на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04 и 61/07), порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, уделе у правном лицу, хартије од вредности, право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног и друге покретне ствари.

Порез на поклон плаћа се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица (члан 14. став 4. Закона).

Поклоном, у смислу Закона, не сматра се пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 4. овог члана на који се плаћа порез на додату вредност у складу с прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону (члан 14. став 6. Закона).

Давање новца без обавезе примаоца да изврши противчинидбу према даваоцу није предмет опорезивања порезом на додату вредност у смислу Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07).

Одредбом члана 20. Закона о порезима на имовину прописано је да се порез на наслеђе и поклон не плаћа на новац, права, односно ствари из члана 14. став 3. Закона уколико је појединачна тржишна, односно номинална вредност предмета опорезивања, односно његов појединачни износ мањи од 9.000 динара.

Дакле, на донације – поклоне које „Сentar Millenium“ а.д. добија од донатора из земље и из иностранства на основу уговора о донацији које тај центар закључује са донаторима (при чему „Сentar Millenium“ а.д. нема обавезу противчинидбе према донаторима) плаћа се порез на поклон када је појединачна тржишна, односно номинална вредност предмета опорезивања 9.000 динара или већи износ, осим у случајевима за које је Законом прописано право на пореско ослобођење.

Министарство финансија напомиње да је одредбом члана 21. став 1. тачка 13) Закона о порезима на имовину, која се примењује од 8. јула 2007. године, прописано да се порез на поклон не плаћа на имовину примљену од Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Према одредби члана 188. став 1. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06) јединице локалне самоуправе су општине, градови и град Београд.

С тим у вези, на примљена новчана средства од Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе за које примање је пореска обавеза настала од 8. јула 2007. године, порез на поклон се не плаћа.

Министарство финансија напомиње да пореска обавеза на поклон новца настаје даном закључења уговора о поклону, а ако уговор није закључен у писменој форми – даном пријема новца (члан 17. став 2. Закона). Ако уговор о поклону није пријављен у року од десет дана од дана од настанка пореске обавезе, или је пријављен неблаговремено, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за тај поклон (члан 17. став 5. Закона).

Према одредби члана 15. ст. 1. и 2. Закона, обвезник пореза на поклон је резидент и нерезидент Републике Србије који на поклон прими право из члана 14. ст. 1. и 2. Закона на непокретности која се налази на територији Републике Србије, односно резидент Републике Србије који на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. став 3. Закона за предмет који се налази на територији Републике Србије или у иностранству.

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе односно права на пореско ослобођење, на основу пружених доказа, у сваком конкретном случају цени надлежни порески орган.

2. Порески третман прибављања путем размене пољопривредног или шумског земљишта ради његовог груписања од стране правног или физичког лица коме је пољопривреда основна делатност, односно занимање

(Мишљење Министарства финансија, 430-03-00198/2007-04 од 14.8.2007. год.)

Одредбом члана 23. став 1. тачка 1) Закона о порезу на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04 и 61/07), а у вези с одредбом члана 2. став 1. тачка 1) тог закона, прописано је да се порез на пренос апсолутних права плаћа на пренос уз накнаду права својине на непокретности.

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а Закона).

Одредбом члана 25. став 2. тачка 2) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07) прописано је да се ПДВ не плаћа на промет земљишта (пољопривредног, шумског, грађевинског, изграђеног или неизграђеног), као и на давање у закуп тог земљишта.

Према одредби члана 31. став 1. тачка 5) Закона о порезима на имовину, порез на пренос апсолутних права не плаћа се кад правно или физичко лице коме је пољопривреда основна делатност, односно занимање прибавља путем размене пољопривредно или шумско земљиште ради његовог груписања.

Према томе, на пренос права својине на пољопривредном земљишту путем размене, коју ради груписања тог земљишта врше правна или физичка лица којима је пољопривреда основна делатност, односно занимање не плаћају се ни порез на пренос апсолутних права, нити порез на додату вредност.

3. Пореза на пренос апсолутних права на пренос права својине на стану на основу уговора о купопродаји стана који је оверен 11. јануара 2007. године

(Мишљење Министарства финансија, 413-00-01127/2007-04 од 14.8.2007. год.)

Одредбом члана 23. став 1. тачка 1) Закона о порезу на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04 и 61/07), а у вези с одредбом члана 2. став 1. тачка 1) тог закона, прописано је да се порез на пренос апсолутних права плаћа на пренос уз накнаду права својине на непокретности.

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а Закона).

Сходно одредби члана 27. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 61/07 од 30. јуна 2007. године, а ступио на снагу осмог дана од дана објављивања

тј. 8. јула 2007. године), право на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у случају преноса права својине на стану или породичној стамбеној згради, односно својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради физичком лицу које купује први стан може се остварити само на основу уговора о купопродаји првог стана овереног после ступања на снагу тог закона.

Дакле, на основу уговора о купопродаји стана који је оверен пре 8. јула 2007. године нема основа да се оствари право на пореско ослобођење код плаћања пореза на пренос апсолутних права по основу куповине првог стана уведено одредбама чл. 31а и 31б Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... и 61/07) – који се примењују од 8. јула 2007. године.

Према томе, на пренос права својине на стану на основу уговора о купопродаји стана (који је продавац стекао по основу Уговора о купопродаји стана у друштвеној својини, Ов. бр. III 218/91), који је оверен 11. јануара 2007. године, плаћа се порез на пренос апсолутних права, па и у случају када стицалац стиче први стан у Републици.

4. Порески третман преноса права својине на стану између стамбене задруге као инвеститора и правног лица као стицаоца у случају када је примопредаја изграђеног стана извршена 1999. године, као и преноса права својине на стану са правног лица–стицаоца другом лицу

(Мишљење Министарства финансија, 430-03-00088/2007-04 од 18.7.2007. год.)

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1), а у вези с одредбом члана 2. став 1. тачка 1), Закона о порезу на имовину („Сл.

гласник РС^с, бр. 26/01, 80/02 и 61/07, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса права својине на непокретности уз накнаду.

Одредбом члана 24а Закона прописано је да се преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Одредбом члана 29 став 2. Закона прописано је да пореска обавеза на пренос апсолутних права, кад је предмет уговора непокретност као будућа ствар, настаје примопредајом, односно ступањем у посед непокретности. Ако уговор о преносу апсолутног права није пријављен или је пријављен неблаговремено, сматраће се да је пореска обавеза настала даном сазнања надлежног пореског органа за пренос (члан 29. став 6. Закона).

Према одредби члана 5. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС^с, бр. 80/02 ... 61/07), пореска обавеза утврђује се на основу прописа који су били на снази у време њеног настанка, осим ако је, у складу с уставом и законом, за поједине одредбе закона предвиђено да имају повратно дејство.

У конкретном случају, с обзиром да се у допису наводи да је примопредаја стана извршена 22.1.1999. године, ако је пореска пријава поднета у прописаном року, пореска обавеза на пренос апсолутних права настала је даном примопредаје, тј. 22.1.1999. године. Уколико пореска пријава није поднета у прописаном року, или није поднета, пореска обавеза настаје даном сазнања пореског органа за пренос. То значи да ће се на утврђивање пореске обавезе на пренос апсолутних права применити прописи који су на снази у време сазнања пореског органа за пренос, као дана настанка пореске обавезе.

Полазећи од чињенице да се правна идентификација првог субјекта својине на изграђеном објекту везује за лице на које је гласила инвестиционо-техничка документација за изградњу, када је имаоцу права коришћења градског грађевинског земљишта (у конкретном случају, Железничкој стамбеној задрузи „15. април“ којој је земљиште, у конкретном случају, додељено ради изградње) издато одобрење и друга инвестиционо-техничка документација за изградњу непокретности и то лице се „појављује као инвеститор пред надлежним органима“ (члан 14. Уговора), а правно лице (конкретно, РО „Енергопројект“ ООУР „Хидроинжењеринг“ Београд) као друга уговорна страна има обавезу да инвеститору у току градње уплаћује уговорене износе новца по ком основу ће стећи право својине на уговором опредељеном стану, и ако су тачни наводи из дописа да је између уговорних страна примопредаја изграђеног стана извршена 22.1.1999. године, такво стицање својине на стану извођењем из права својине инвеститора као преносиоца права има карактер преноса права на стану уз накнаду на који се порез на пренос апсолутних права плаћа.

На постојање пореске обавезе није од утицаја моменат исплате накнаде за пренос права (одједном, у оброцима, у току градње или по њеном окончању ...). Министарство финансија напомиње да, сходно члану 1. Закона о задругама („Сл. лист СРЈ“, бр. 41/96 и 12/98 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05 и 34/06), задруга је облик организовања физичких лица – задругара, што значи да изградња стана коју купује и у оброчним отплатама купопродајну цену плаћа правно лице нема карактер изградње за задругара.

Када право својине на стану правно лице–стицалац преноси другом лицу „на име уплаћених, односно ревалоризованих средстава“ за финансирање изградње конкретног стана, порез на пренос апсолутних права се (такође) плаћа.

5. Порески третман преноса дела имовине правног лица који чини техничко-технолошку целину, али не и целокупну имовину правног лица, односно преноса имовине правног лица која се састоји искључиво од покретних ствари чији појединачни пренос не подлеже плаћању пореза на пренос апсолутних права у смислу члана 23. Закона о порезима на имовину (нпр. половни компјутери и за њих везана пратећа опрема)

(Мишљење Министарства финансија, 430-03-00119/2007-04 од 13.7.2007. год.)

Порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права из члана 23. и 24. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04 и 61/07), на који се не плаћа порез на додату вредност, осим у случајевима за које је Законом прописано право на пореско ослобођење.

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да се порез на пренос апсолутних права плаћа код преноса уз накнаду:

- стварних права на непокретности из члана 2. став 1. тач. 1) до 5) Закона;
- права интелектуалне својине;
- удела у правном лицу и хартија од вредности;
- права својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног;
- права коришћења градског, односно јавног или осталог грађевинског земљишта – независно од његове површине, и
- права на експроприсаној непокретности, ако се експропријација врши ради изградње стамбених или привредних објеката.

Порез на пренос апсолутних права плаћа се и код давања грађевинског земљишта у државној својини у закуп, на период

дужи од једне године или на неодређено време, осим јавног грађевинског земљишта (члан 23. став 2. Закона).

Према одредби члана 24. тач. 2), 3) и 3а) Закона, преносом уз накнаду, у смислу члана 23. Закона, сматра се и:

- пренос уз накнаду целокупне имовине правног лица у случају његове редовне продаје, ликвидације или стечаја;
- пренос целокупне имовине правног лица на који се не плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, и
- пренос целокупне имовине правног лица у случају статусне промене, ако су акционари или чланови правног лица које преноси целокупну имовину (правни претходник), уз накнаду у облику акција или удела у правном следбенику, добили и новчану накнаду која прелази 10% номиналне вредности акција, односно удела или њихове рачуноводствене вредности ако су без номиналне вредности.

Према томе, када се врши пренос дела имовине правног лица, на који се не плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, порез на пренос апсолутних права плаћа се на пренос права која су предмет опорезивања у смислу чл. 23. и 24. тач. 1) и 4) Закона, осим у случајевима за које је Законом о порезима на имовину прописано право на пореско ослобођење.

С тим у вези, уколико се у оквиру преноса уз накнаду дела имовине правног лица врши пренос права, на које се не плаћа порез на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, а која нису ни предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права у смислу чл. 23. и 24. тач. 1) и 4) Закона (нпр. пренос права на половним компјутерима и за њих везаном пратећом опремом и сл.), порез на пренос апсолутних права се у том случају не плаћа.

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе, на основу пружених доказа, у сваком конкретном случају цени надлежни порески орган.

6. Овлашћење пореског органа да утврђује да ли је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права пољопривредно или шумско земљиште, односно када се у пореском смислу има сматрати да је у питању пренос апсолутних права уз накнаду на пољопривредном земљишту

(Мишљење Министарства финансија, 430-03-00115/2007-04 од 5.7.2007. год.)

Према одредби члана 23. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... 61/07), у вези са чланом 2. став 1. тачка 1) Закона, порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Дакле, на пренос права својине на земљишту (пољопривредном, шумском, грађевинском) уз накнаду порез на пренос апсолутних права се плаћа, осим у случајевима када се, у складу са Законом, оствари право на пореско ослобођење.

Према одредби члана 67. став 1. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 47/03 и 34/06), грађевинско земљиште јесте земљиште на којем су изграђени објекти и земљиште које служи редовној употреби тих објеката, као и земљиште које је, у складу са Законом, одговарајућим планом предвиђено за изградњу и редовно коришћење објеката.

Одредбом члана 2. тачка 1) Закона о пољопривредном земљишту („Сл. гласник РС“, бр. 62/06) прописано је да пољопривредно земљиште јесте земљиште које се користи за пољопривредну производњу (њиве, вртови, воћњаци, виногради, ливаде, пашњаци, рибњаци, трстици и мочваре) и земљиште које је одговарајућим планским актом намењено за пољопривредну производњу.

Према одредби члана 3. Закона о пољопривредном земљишту, пољопривредно земљиште које је у складу са посебним законом одређено као грађевинско земљиште, до привођења планираној намени, користи се за пољопривредну производњу.

Према мишљењу Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде број: 011-00-00144/2006-06 од 15. новембра 2006.

године, „земљиште које је планским актом проглашено за грађевинско, односно чији је статус грађевинског земљишта утврђен ступањем на снагу планског акта, на њега се примењују прописи који се односе на грађевинско земљиште, а исто се само користи као пољопривредно док се не приведе планираној намени“.

Према одредби члана 27. ст. 1. до 3. Закона, основица пореза на пренос апсолутних права је уговорена цена у тренутку настанка пореске обавезе, уколико није нижа од тржишне вредности. Уколико надлежни порески орган оцени да је уговорена цена нижа од тржишне, има право да у року од 20 дана од дана пријема пореске пријаве поднете у складу с одредбом члана 36. став 1. Закона, односно од дана сазнања надлежног пореског органа за пренос, утврди пореску основицу у висини тржишне вредности. Ако порески орган у року од 20 дана од дана пријема пореске пријаве не утврди пореску основицу у висини тржишне вредности – пореску основицу чини уговорена цена.

Дакле, када је у питању пренос права на пољопривредном земљишту, пореска обавеза утврђује се применом пореске стопе од 2,5% на пореску основицу за то земљиште, а када је у питању грађевинско земљиште – применом стопе од 5% на пореску основицу за грађевинско земљиште.

7. Да ли постоји пореска обавеза по основу пореза на пренос апсолутних права, односно по основу пореза на поклон, када организатор игре на срећу добитнику у тој игри преноси ново путничко моторно возило које никада није било регистровано на територији Србије?

(Мишљење Министарства финансија, 414-00-00084/2007-04 од 4.7.2007. год.)

Сходно одредбама члана 14. став 3. и члана 23. тачка 4. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и

135/04, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се на наслеђе и поклон, а порез на пренос апсолутних права на пренос уз накнаду, права својине на употребљаваном моторном возилу.

Према одредби члана 14. став 5. Закона, употребљавано моторно возило, употребљавани пловни објекат, односно употребљавани ваздухоплов, у смислу овог закона, јесте моторно возило, пловни објекат, односно ваздухоплов које је најмање једанпут, у складу с прописима било регистровано, уписано у прописани уписник, односно за које је било издато уверење или потврда о пловидбености, односно дозвола за употребу, на територији Србије и Црне Горе.

Дакле, када путничко моторно возило нема карактер употребљаваног моторног возила, у смислу одредбе члана 14. став 5. Закона, на пренос права својине на том возилу не плаћа се ни порез на наслеђе и поклон, ни порез на пренос апсолутних права

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Начин утврђивања и обрачунавања пореза на зараде у случају умањења пореске основице код исплате накнаде зараде запосленима који раде са непуним радним временом

(Мишљење Министарства финансија, бр. 120-01-00063/2007-04 од 16.7.2007. год.)

Одредбом члана 15а Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06 и 65/06-исправка, у даљем тексту: Закон) прописано је да основицу пореза на зараде чини исплаћена, односно остварена зарада умањена за износ од 5.000 динара месечно (од 1. фебруара 2007. године усклађени неопорезиви износ је 5.050 динара). Према одредби члана 101а ст. 1, 2. и 5. Закона, у случају кад запослени радни са пуним радним временом умањење зараде за неопорезиви износ врши се у пуном износу, док за запосленог који ради са непуним радним временом то умањење је сразмерно радном времену тог запосленог у односу на пуно радно време.

Одредбом члана 2. став 2. Правилника о начину и поступку обрачунавања пореза на зараде у случају умањења пореске основице („Сл. гласник РС“, бр. 116/06 и 37/07, у даљем тексту: Правилник), којим је ближе уређено утврђивање пореске основице код опорезивања зараде, прописано је да се пореска основица за обрачун пореза на зараде код исплате накнаде зараде запосленом која се врши на терет средстава другог исплатиоца (нпр. по основу привремене спречености за рад преко 30 дана,

породиљског одсуства и др.) утврђује на начин и по поступку прописаним овим правилником.

Према члану 4. став 2. Правилника, за запосленог који ради са непуним радном временом код једног или више послодаваца и укупно не остварује пуно радно време, умањење зараде за припадајући сразмерни износ врши се сразмерно радном времену тог запосленог код сваког послодавца у односу на пуно радно време, с тим да укупно умањење мора бити мање од неопорезивог износа.

Имајући у виду наведене одредбе Закона и Правилника, Министарство финансија сматра да у случају исплате накнаде зараде за време породилског одсуства запосленом који ради са непуним радним временом код једног или више послодаваца и укупно не остварује пуно радно време, приликом утврђивања пореске основице износ накнаде зараде умањује се за припадајући сразмерни неопорезиви износ, тј. за онај део неопорезивог износа који одговара сразмерном односу радног времена тог запосленог код послодавца у односу на пуно радно време. Министарство напомиње да у овом случају код утврђивања пореске основице укупно умањење накнаде зараде мора бити мање од пуног неопорезивог месечног износа.

2. Порески третман једнократне социјалне помоћи у виду новчане накнаде за доброволно радно ангажовање радно способних појединаца у стању социјалне потребе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-00042/2007-04 од 13.7.2007. год.)

Одредбом члана 9. став 1. тачка 5) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06 и 65/06-исправка, у даљем тексту: Закон) прописано је да се не плаћа порез на доходак грађана на примања остварена по основу материјалног обезбеђења у складу са законом.

Под материјалним обезбеђењем, у смислу наведене одредбе Закона, подразумевају се примања која физичко лице остварује по основу права у социјалној заштити и социјалној сигурности, у складу са чланом 9. Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана („Сл. гласник РС“, бр. 36/91 ... и 115/05).

У оквиру обезбеђивања права утврђених наведеним законом, као један од облика давања у смислу остваривања права социјалне заштите и обезбеђивања социјалне сигурности грађана, утврђено је право на једнократну помоћ лицу. Одредбом члана 47б ст. 1, 3. и 4. Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана прописано је да се право на једнократну помоћ обезбеђује лицу које се изненада или тренутно нађе у стању социјалне потребе, да износ те помоћи не може бити већи од просечне зараде у Републици остварене по запосленом у месецу за који се врши исплата, а да ближе услове и начин остваривања тог права, као и висину једнократне помоћи утврђује општина, односно град.

У том смислу, Одлуком о правима из области социјалне заштите на територији града Ниша („Сл. лист града Ниша“, бр. 101/05 ... и 99/06, у даљем тексту: Одлука), у члану 21. став 1, прописано је да се једнократна помоћ пружа, поред осталог, у виду новчане накнаде за добровољно радно ангажовање радно способних појединаца који су у стању социјалне потребе, а које Центар за социјални рад упућује на добровољни рад у јавно предузеће или установу (члан 21а став 1. Одлуке).

Имајући у виду наведене одредбе и наводе из дописа, Министарство финансија сматра да једнократна помоћ у облику новчане накнаде, која по својој суштини представља вид материјалног обезбеђења, а чију исплату врши Центар за социјални рад из средстава која се обезбеђује у буџету града, за добровољно радно ангажовање радно способних појединаца у стању социјалне потребе, као један од облика давања у остваривању права социјалне заштите и обезбеђивању социјалне сигурности грађана у складу с наведеним законом и Одлуком, нема

суштину дохотка физичког лица који подлеже опорезивању порезом на доходак грађана.

3. Порески третман отпремнина и новчаних накнада које се исплаћују запосленима код престанка радног односа

(Објашњење Министарства финансија, бр. 414-00-130/2007-04 од 12.7.2007. год.)

Одредбама члана 9. став 1. тач. 18) до 20) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06 и 65/06-исправка, у даљем тексту: Закон) прописано је да се не плаћа порез на доходак грађана на примања остварена по основу:

1. отпремнине код одласка у пензију – до износа који је као најнижи утврђен законом којим се уређује рад (тачка 18);

2. отпремнине, односно новчане накнаде које послодавац исплаћује запосленом за чијим је радом престала потреба, у складу са законом којим се уређују радни односи – до износа који је утврђен тим законом (тачка 19);

3. једнократне новчане накнаде која се исплаћује лицу коме престаје радни однос у процесу реструктурирања предузећа и припреме за приватизацију, стечај и ликвидацију, у складу са Одлуком о утврђивању Програма за решавање вишка запослених у процесу рационализације, реструктурирања и припреме за приватизацију („Сл. гласник РС“, бр. 64/05) – до износа утврђеног тим програмом, а за лица старија од 50 година живота – без ограничења износа (тачка 20).

Наведене законске одредбе примењују се на следећи начин:

1. Чланом 119. став 1. тачка 1) и ставом 3. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05 и 61/05) прописано је да је послодавац дужан да, у складу са општим актом, запосленом исплати отпремнину при одласку у пензију, најмање у висини три просечне зараде у Републици Србији према последњем објављеном податку републичког органа надлежног за статистику.

Дакле, на отпремнину која се исплаћује запосленом код одласка у пензију до износа три просечне месечне зараде исплаћене у Републици, не обрачунава се и не плаћа порез на доходак грађана, сагласно члану 9. став 1. тачка 18) Закона.

На износ отпремнине која се запосленом исплаћује изнад прописаног неопорезивог износа из члана 9. став 1. тачка 18) Закона плаћа се порез на доходак грађана на друге приходе по члану 85. Закона.

Износ (целокупне) отпремнине која се запосленом исплаћује при одласку у пензију не подлеже плаћању доприноса за обавезно социјално осигурање.

2. Пореско изузимање отпремнине, односно новчане накнаде из члана 9. став 1. тачка 19) Закона односи се на отпремнину која се исплаћује запосленом за чијим је радом престала потреба услед технолошких, економских или организационих промена, а износ изузет од опорезивања одређује се у висини која је утврђена Законом о раду (као најниже право запосленог).

Према члану 158. Закона о раду послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду запосленом, за чијим је радом престала потреба услед технолошких, економских или организационих промена или смањења обима посла (по члану 179. тачка 9) тог закона), исплати отпремнину у висини која не може бити нижа од збира трећине зараде запосленог за сваку навршену годину рада у радном односу за првих 10 година проведених у радном односу и четвртине зараде запосленог за сваку наредну навршену годину рада у радном односу преко 10 година проведених у радном односу.

Под зарадом у односу на коју се одређује висина отпремнине сматра се, према члану 159. Закона о раду, просечна месечна зарада запосленог исплаћена за последња три месеца која претходе месецу у којем се исплаћује отпремнина.

Дакле, напред наведени износ отпремнине због престанка рада запосленог, утврђен у складу са чланом 158. став 2. Закона о раду, у зависности од сваког конкретног случаја (навршене године

рада у радном односу, просечна месечна зарада), ослобођен је плаћања пореза сагласно члану 9. став 1. тачка 19) Закона.

На износ отпремнине, односно новчане накнаде која се запосленом исплаћује изнад неопорезивог износа утврђеног у складу са чланом 9. став 1. тачка 19) Закона и чланом 158. став 2. Закона о раду, плаћа се порез на доходак грађана по члану 85. Закона.

Износ отпремнине која се као таква исплаћује запосленом за чијим је радом престала потреба услед технолошких, економских или организационих промена не подлеже плаћању доприноса за обавезно социјално осигурање.

3. Одредбом члана 9. став 1. тачка 20) Закона прописано је изузимање од плаћања пореза на једнократну новчану накнаду која се исплаћује лицу коме престаје радни однос у процесу реструктурирања предузећа и припреме за приватизацију, стечај и ликвидацију, у складу са Одлуком о утврђивању Програма за решавање вишка запослених у процесу рационализације, реструктурирања и припреме за приватизацију („Сл. гласник РС“, бр. 64/05) – до износа утврђеног тим програмом, а за лица старија од 50 година живота – без ограничења износа.

Према Одлуци о утврђивању Програма за решавање вишка запослених у процесу рационализације, реструктурирања и припреме за приватизацију („Сл. гласник РС“, бр. 64/05 и 89/06), поглавље IV Начин решавања вишка запослених став 2. тач. 1) и 2), запослени који је утврђен као вишак може да се определи за остваривање једног од права, које је за њега најповољније, и то за новчану накнаду у износу од 10 просечних зарада у привреди Републике, према последњем објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике – за запослене који имају више од 10 година стажа осигурања, или новчану накнаду у висини динарске противвредности 100 евра по години стажа осигурања, по средњем курсу на дан достављања списка вишка запослених од стране послодавца, уз могућност месечног усклађивања динарске противвредности износа новчане накнаде.

Дакле, сваки од напред наведених износа једнократне новчане накнаде (који је за запосленог повољнији), а који се остварује по Програму представља, сагласно Закону, неопорезиви износ те накнаде. За лица старија од 50 година неопорезив је укупан износ једнократне новчане накнаде која се остварује (исплаћује) као право по Програму, у складу са општим актима послодавца (може бити већи од износа из поглавља IV став 2. тач. 1) и 2) Програма).

На износ новчане накнаде која се запосленом (осим лицима старијим од 50 година) исплаћује изнад неопорезивог износа утврђеног у складу са чланом 9. став 1. тачка 20) Закона, плаћа се порез на доходак грађана по члану 85. Закона.

Износ новчане накнаде коју као такву запослени остварује по Програму не подлеже плаћању доприноса за обавезно социјално осигурање.

По питању да ли се у конкретном случају ради о остваривању права запосленог на исплату новчане накнаде по Програму, за давање мишљења надлежно је Министарство рада и социјалне политике.

4. Сагласно члану 85. став 1. тачка 12) и став 3. и члану 86. Закона на приход који се исплаћује изнад прописаног неопорезивог износа из члана 9. став 1. тач. 18) до 20) Закона обрачунава се и плаћа порез на доходак грађана на друге приходе по стопи од 20%, на основу коју чини бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20%.

У случају када је опредељен нето износ отпремнине, односно новчане накнаде (у који није урачунат припадајући порез), ради утврђивања пореске основице врши се брутирање опорезивог нето износа по обрасцу: Бруто приход = Нето приход (износ) x 1,19047619.

Порез се обрачунава по обрасцу: Износ пореза = Бруто приход x 0,80 x 20%.

Порез на доходак грађана на друге приходе плаћа се на рачун: 840-711191843-30 - Порез на друге приходе.

Приликом исплате отпремнине, односно новчане накнаде изнад прописаног неопорезивог износа, послодавац подноси збирну пореску пријаву о плаћеном порезу по одбитку на обрасцу ПП ОПЈ-8 и Спецификацију уплате пореза према општинама, у складу са Правилником о начину утврђивања, плаћања и евидентирања пореза по одбитку и о садржини збирне пореске пријаве о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку („Сл. гласник РС“, бр. 137/04 и 82/06, у даљем тексту: Правилник).

5. За новчану накнаду, односно отпремнину која се исплаћује запосленом по основу споразумног престанка радног односа, у складу са одредбом члана 177. Закона о раду, Законом није прописано изузимање од плаћања пореза на доходак грађана. Имајући у виду наведено, као и мишљење Министарства за рад и запошљавање број: 011-00-565/2003-02 од 1. октобра 2003. године, према којем таква исплата има карактер другог примања које чини зараду запосленог, то значи да примање по том основу подлеже плаћању пореза на доходак грађана на зараде, сагласно чл. 13, 14, 15а и 16. Закона, као и доприноса за обавезно социјално осигурање у складу са одредбама чл. 7. до 9, 13, 36, 43, 44. и 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05 и 62/06).

У случају када је опредељен нето износ новчане накнаде, односно отпремнине (у који није урачунат припадајући порез и доприноси) по основу споразумног престанка радног односа, ради утврђивања основице за плаћање пореза и доприноса врши се брутирање наведеног примања (износа) по обрасцу: Бруто приход = Нето приход (износ) - $606 \times 1,4265335$.

Приликом исплате новчане накнаде, односно отпремнине по основу престанка радног односа, послодавац је обавезан да поднесе збирну пореску пријаву о плаћеним порезима по одбитку на Обрасцу ПП ОПЈ и Спецификацију уплате пореза према општинама, сагласно наведеном Правилнику, као и збирну пријаву о обрачунатим и плаћеним доприносима за обавезно социјално осигурање.

гурање на Обрасцу ПП ОД у складу са Правилником о обрасцу збирне пореске пријаве о обрачунатим и плаћеним доприносима за обавезно социјално осигурање по одбитку („Сл. гласник РС“, бр. 96/04, 105/04, 65/05 и 82/06).

6. Зараде и други приходи који су предмет опорезивања порезом на доходак грађана приликом њиховог остваривања (умањени за плаћени порез и доприносе ако се плаћају), ако заједно са приходима по другим основима који улазе у основицу годишњег пореза прелазе прописани неопорезиви износ, подлежу плаћању и годишњег пореза на доходак грађана (на износ изнад неопорезивог износа), као додатног пореза, у складу са одредбама чл. 87. до 89. Закона.

Годишњи порез на доходак грађана плаћа се по стопи од 10% или 15%, зависно од висине дохотка за опорезивање.

Пореска пријава за утврђивање и плаћање годишњег пореза на доходак грађана подноси се на обрасцу ППДГ-5, по истеку календарске године за коју се утврђује годишњи порез, најкасније до 15. марта наредне године.

4. Обавеза плаћања пореза на капитални добитак по основу прихода оствареног продајом акција стечених наслеђем

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-00165/2007-04 од 11.7.2007. год.)

Одредбом члана 72. став 1. тачка 4) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06 и 65/06-исправка, у даљем тексту: Закон) прописано је да се капиталним добитком сматра приход који обвезник оствари продајом, односно другим преносом уз накнаду удела у имовини правних лица, акција и осталих хартија од вредности, осим дужничких хартија од вредности.

Код преноса права, удела или хартија од вредности ако су стечена наслеђем, сагласно одредби члана 72а став 1. тачка 1) Закона, капитални добитак се не утврђује и не опорезује.

Имајући у виду наведене одредбе Закона, уколико се ради, како се наводи у допису, о акцијама стеченим наслеђем сагласно одредбама закона који уређује област наслеђивања, Министарство финансија сматра да приход који физичко лице оствари продајом, односно другим преносом уз накнаду тих акција не подлеже опорезивању порезом на капитални добитак.

5. Порески третман давања службеног аутомобила на коришћење запосленом у приватне сврхе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-00097/2007-04 од 11.7.2007. год.)

Одредбом члана 14. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06 и 65/06-исправка, у даљем тексту: Закон) прописано је да се зарадом, у смислу закона, сматрају и примања у облику бонова, новчаних потврда, акција, осим акција стечених у поступку својинске трансформације, или робе, чињењем или пружањем погодности, опраштањем дуга, као и покривањем расхода обвезника новчаном накнадом или непосредним плаћањем.

Примањем по основу чињења или пружања погодности у смислу члана 14. став 1. Закона сматра се нарочито коришћење службеног возила и другог превозног средства у приватне сврхе, сагласно члану 14а став 1. тачка 1) Закона.

Вредност наведеног примања месечно, за сваки започети календарски месец коришћења возила, представља износ у висини 1% тржишне вредности службеног возила и другог превозног средства које се користи у приватне сврхе, према подацима надлежне организације са стањем на дан 31. децембра године која претходи години у којој се то возило користи у приватне сврхе, сагласно ставу 2. члана 14а Закона.

Код утврђивања основице пореза по основу предметног примања примењују се одредбе члана 14. ст. 2. до 5. Закона.

Сагласно наведеним законским одредбама, давање службеног возила и другог превозног средства на лично коришћење у приватне сврхе, као и плаћање свих трошкова насталих у вези са коришћењем аутомобила, независно од чињенице да ли је послодавац власник аутомобила, купац или прималац лизинга, сматрају се примањем по основу чињења или пружања погодности у смислу члана 14. и 14а Закона и подлежу опорезивању порезом на доходак грађана на зараде.

Иначе, Министарство финансија сматра да би питање коришћења службеног возила и другог превозног средства у приватне сврхе требало да буде уређено општим актом послодавца (колективни уговор, правилник и др.), односно уговором између послодавца и запосленог.

6. Порески третман прихода од дивиденде који оствари физичко лице – домаћи држављанин од исплатиоца из иностранства

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00359/2007-04 од 11.7.2007. год.)

Сагласно члану 61. став 1. тачка 2) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06 и 65/06-исправка, у даљем тексту: Закон), приход који физичко лице оствари по основу дивиденде и удела у добити предмет је опорезивања порезом на доходак грађана на приходе од капитала.

Обвезник пореза на доходак грађана је, сагласно члану 7. став 1. Закона, резидент Републике Србије (у даље тексту: Република) за доходак остварен на територији Републике и у другој држави.

Према ставу 2. тач. 1) и 2) тог члана Закона, резидентом Републике сматра се физичко лице које на територији Републике има пребивалиште или центар пословних и животних интереса,

као и физичко лице које непрекидно или са прекидима на територији Републике борави 183 дана или више дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години.

Дакле, у конкретном случају, порески обвезник по основу прихода од капитала је физичко лице – резидент Републике који остварује дивиденду, независно од тога да ли је дивиденда остварена на територији Републике или у иностранству, односно да ли је исплатилац домаће (резидентно) или страног (нерезидентно) правно лице.

Пореску основицу по основу прихода од капитала – дивиденди представља опорезиви приход, који за резидента Републике чини 50% бруто дивиденди исплаћених обвезнику, сагласно члану 63. став 3. Закона.

Порез на приходе од капитала плаћа се по стопи од 20%.

У случају кад обвезник остварује приход од дивиденде у или из друге државе, сагласно члану 107. Закона, дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку по одредбама Закона, ако порез не обрачуна и не уплати исплатилац прихода, као и ако приход оствари од лица које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку.

Сагласно ст. 3. и 4. тог члана Закона, обвезник је дужан да пореском органу, надлежном према месту свог пребивалишта, односно боравишта, најкасније у року од 15 дана од дана када је примио приходе, достави пореску пријаву на Обрасцу ПП ОПО – Пореска пријава о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку и припадајућим доприносима на зараду/другу врсту прихода од стране физичког лица као пореског обвезника, који је прописан Правилником о обрасцу пореске пријаве о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку и припадајућим доприносима од стране физичког лица као пореског обвезника „Сл. гласник РС“, бр. 11/05).

Уколико обвезник – резидент Републике оствари доходак у другој држави, на који је плаћен порез у тој држави, на рачун пореза на доходак грађана утврђеног према одредбама овог закона

одобрава му се порески кредит у висини пореза на доходак плаћеног у тој држави, с тим да порески кредит не може бити већи од износа који би се добио применом одредаба овог закона на доходак остварен у другој држави (члан 12. Закона).

Приход остварен по основу дивиденде није предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана, сагласно члану 87. став 4. Закона.

7. Коришћење пореског ослобођења додатних примања странца – резидента запосленог код резидентног лица или у сталној пословној јединици нерезидентног лица

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-00053/2007-04 од 11.7.2007. год.)

Према одредби члана 19. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06 и 65/06-исправка, у даљем тексту: Закон), додатна примања странца – резидента, запосленог код резидентног лица или у сталној пословној јединици нерезидентног лица, одређеној у складу са законом којим се уређује порез на добит предузећа, која се односе на покриће његових додатних трошкова проистеклих из запослења у Републици Србији, ослобођена су од опорезивања до висине која не прелази 35% исплаћене зараде (основица за обрачун пореза на зараду умањује се за износ додатних примања и то до висине која не прелази 35% укупно исплаћене зараде).

Право на наведено ослобођење странац резидент има уколико кумулативно испуњава следеће прописане услове:

– да је страни држављанин, односно да нема држављанство Републике Србије;

– да је резидент Републике Србије (резидентом, у смислу члана 7. Закона, сматра се физичко лице које на територији Републике има пребивалиште или центар пословних и животних интереса или на територији Републике непрекидно или са прекиди-

ма борави 183 или више дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години);

– да је запослен код резидентног правног или физичког лица или у сталној пословној јединици нерезидентног лица.

Поред тога, потребно је да физичко лице испуни и одређене посебне, такође, прописане услове како би остварило право на наведену пореску олакшицу, и то:

– да је било резидент друге државе непосредно пре него што је засновало радни однос или закључило уговор о сличним пословима из члана 13. Закона (нпр. привременим и повременим пословима) на основу којих остварује додатна примања;

– да је постало резидент Републике искључиво из пореских разлога, а на основу радног односа или уговора из члана 13. Закона;

– да радни однос или сличан посао по основу уговора не траје дуже од три године.

Према томе, физичко лице које испуњава све наведене опште и посебне услове има право на ослобођење од пореза на зараду по основу додатних примања која служе за покриће његових додатних трошкова проистеклих из запослења у Републици, до висине 35% укупно исплаћене зараде (брutto зарада која у себи садржи износ на име додатних примања). У случају да није испуњен неки од наведених услова, нема законског основа за ослобођење од пореза на зараде на додатна примања.

У том смислу, а имајући у виду наводе из дописа, као и приложену документацију да је физичко лице – странац непосредно пре заснивања радног односа са резидентним правним лицем било резидент Републике Србије (већ је имало закључен уговор о обављању одређених послова и по том основу је боравило у Републици), тј. није било резидент друге државе, Министарство финансија сматра да то лице не може остварити право на ослобођење од пореза на зараду на додатна примања.

Имајући у виду да је страном физичко лице још пре заснивања радног односа (1. фебруара 2007. године) са резидентним

правним лицем већ имало статус резидента Републике Србије (статус резидента стекло у 2006. години), јер је у Републици Србији боравило од 1. децембра 2005. године по основу радног ангажовања на пословима развоја и оснивања друштва за осигурање у Србији, то нема законског основа за пореско ослобођење на додатна примања по члану 19. Закона, јер у конкретном случају није испуњен услов да је странац био резидент друге државе непосредно пре заснивања радног односа у Србији.

8. Обавеза обрачунавања и плаћања пореза на приходе од давања у закуп непокретности

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-00-00588/2007-04 од 1.6.2007. год.)

Обвезник пореза на приходе од непокретности, према одредбама члана 67. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06 и 65/06-исправка, у даљем тексту: Закон) је физичко лице које издавањем у закуп или у подзакуп непокретности остварује приходе по том основу.

Порез на приходе од непокретности плаћа се по стопи од 20% на основицу коју чини бруто приход (закупнина и вредност свих реализованих обавеза и услуга на које се обавезао купац) умањен за нормиране трошкове у висини од 20% или за стварне трошкове које је обвезник имао при остваривању и очувању прихода, ако за то поднесе доказе (члан 68. ст. 1. и 3. и члан 69. Закона).

Порез на приходе од непокретности плаћа се по одбитку када је исплатилац тих прихода резидентно правно лице или предузетник који води пословне књиге, сагласно одредби члана 99. став 1. тачка 4) Закона. То значи да је исплатилац прихода – купац, као порески плаћац у обавези да порез обрачуна, обустави и уплати на прописани уплатни рачун истовремено са исплатом прихода физичком лицу, према прописима који важе на дан исплате прихода.

Међутим, кад је исплатилац прихода – закупац лице које није обвезник обрачунавања и плаћања пореза по одбитку, порез на приходе од непокретности плаћа обвезник пореза – закуподавац, по решењу надлежног пореског органа (члан 116. Закона).

Обвезник пореза – закуподавац дужан је да надлежном пореском органу (на чијој територији се налази непокретност) поднесе пореску пријаву за утврђивање пореза на приходе од непокретности на Обрасцу ППДГ-2, најкасније у року од 15 дана од дана закључења уговора о закупу, независно да ли се порез плаћа по одбитку или по решењу пореског органа.

Ако је, у конкретном случају, закупац непокретности тј. исплатилац прихода по том основу страна фирма – нерезидент Републике Србије, порез на приходе од непокретности плаћа, по мишљењу Министарства финансија, обвезник пореза – закуподавац, по решењу надлежног пореског органа.

Министарство напомиње да приходи од непокретности (умањени за плаћени порез при остваривању тих прихода, независно од тога да ли је тај порез платио закуподавац као порески обвезник или закупац као порески платаци), ако заједно са приходима по другим основама који улазе у пореску основу годишњег пореза прелазе прописани неопорезиви износ, подлежу плаћању и годишњег пореза на доходак грађана, као додатног пореза, у складу с одредбама чл. 87. до 89. Закона.

ТАКСЕ

1. Плаћање републичке административне таксе за оверу документа за пријаву за добијање струковних лиценци за бављење одређеним пословима из области струке

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00024/2007-04 од 15.8.2007. год.)

Одредбом члана 2. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... и 47/07) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код институција, државних органа и организација, органа територијалне аутономије и локалне самоуправе у вршењу поверених послова и организација које врше јавна овлашћења плаћају таксе по одредбама Закона у износима прописаним Тарифом републичких административних такси, која је саставни део Закона.

Тарифом републичких административних такси, Тарифним бројем 1. тачка 1), прописана је административна такса за молбу и предлог, пријаву и други поднесак у износу од 150

динара, а Тарифним бројем 121. став 1. административна такса за оверу потписа, преписа или аутентичности рукописа (од сваког полутабака оригинала) у износу од 230 динара.

Напоменом уз наведени тарифни број, ст. 1. и 2., прописано је да се полутабаком, у смислу Закона, сматра лист хартије од две стране нормалног канцеларијског формата или мањег. Ако је рукопис, односно препис, чија се овера врши, писан на страном језику, плаћа се двострука такса из тог тарифног броја.

Према томе, републичка административна такса плаћа се за оверу преписа докумената, осим у случајевима за које је Законом прописано право на ослобођење, односно на изузимање од плаћања републичких административних такси.

Одредбом члана 19. тачка 11) Закона прописано је да се не плаћа републичка административна такса за списе и радње у поступку за заснивање радног односа и остваривање права по том основу.

Са становишта примене Закона о републичким административним таксама, струковна лиценца не представља право из радног односа у смислу прописа којима су уређени радни односи, те нема основа за ослобођење од плаћања републичких административних такси применом одредбе члана 19. тачка 11) Закона за оверу докумената коју врши орган из члана 2. Закона за сврху пријаве за добијање струковних лиценци за бављење одређеним пословима.

Дакле, за оверу докумената коју врши орган из члана 2. Закона за сврху пријаве за добијање струковних лиценци за бављење одређеним пословима републичка административна такса се плаћа.

2. Могућност ослобађања од плаћања републичких административних такси за визе учесника мултиспортског такмичења Европе под називом „Европски фестивал младих“ (EYOF) који долазе из земаља у којима не постоје амбасаде Републике Србије (Грузија, Јерменија, Азербејџан и Молдавија)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 27-00-00023/2007-04 од 22.6.2007. год.)

Тарифним бројем 97. Тарифе републичких административних такси која је саставни део Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03 ... и 47/07) прописани су износи за издавање путних исправа, туристичких пропусница, путних листова и виза за стране држављане и лица без држављанства, а Напоменом уз овај тарифни број уређена ослобођења и олакшице у вези са таксама које су њиме уређене.

Према томе, републичка административна такса се плаћа у прописаном износу за издавање виза за стране држављане, осим у случајевима за које је Законом прописано право на ослобођење, односно на изузимање од плаћања републичких административних такси.

Одредбом члана 19. тачка 13) Закона прописано је да се такса не плаћа за списе и радње за које је плаћање таксе уређено међународним уговором.

Одредбом члана 21. Закона прописано је да страни држављани, под условом узајамности, имају иста права у погледу плаћања таксе као и држављани Републике.

С тим у вези, уколико је са државама из којих долазе учесници „Европског фестивала младих“ потписан међународни

уговор којим је уређено ослобођење од плаћања републичких административних такси за издавање виза, републичка административна такса за визу се не плаћа.

Такође, уколико су држављани Републике Србије ослобођени плаћања такси за визе у земљама из којих долазе учесници „Европског фестивала младих“, републичка административна такса се неће плаћати ни приликом издавања визе држављанима тих земаља, који су учесници.

У противном, републичка административна такса се плаћа, у складу са Тарифним бројем 97. Тарифе републичких административних такси.

ЦАРИНЕ

1. Царински третман робе за коју није прихваћена декларација пре ступања на снагу Уредбе о привременом ограничавању извоза одређених роба („Сл. гласник РС“, бр. 73/07)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00380/2007-17 од 22.8.2007. год.)

Одредбом члана 5. став 1. тачка 8. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03 ... 62/06) прописано је, између осталог, да су мере комерцијалне политике мере које прописују државни органи, које нису утврђене Царинском тарифом и које утичу на извоз и увоз робе, укључујући заштитне мере, квантитативна ограничења и забране.

У поступку извоза примењују се мере комерцијалне политике (члан 182. став 2. истог Закона).

Роба над којом треба да се спроведе царински поступак мора да буде обухваћена декларацијом за тај царински поступак (члан 87. став 1. Закона).

Такође, за спровођење царинског поступка за који је роба декларисана примењују се прописи који важе на дан прихватања декларације.

Имајући у виду наведено, као и чињеницу да у конкретном случају није прихваћена декларација пре ступања на снагу Уредбе о привременом ограничавању извоза одређених роба („Сл. гласник РС“, бр. 73/07), не постоји правни основ да се над поменутом робом спроведе царински поступак по прописима који су важили пре њеног ступања на снагу.

Министарство финансија напомиње да је за примену поменуте Уредбе надлежно Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде.

2. Царински третман привременог увоза медицинског апарата ради обављања маркетиншких активности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00325/2007-17 од 22.8.2007. год.)

Чланом 237. став 1. тачка 1. Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 127/07 ... 25/07) прописано је да потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина царински орган одобрава за привремено увезену робу ради испитивања, експеримената или приказивања без комерцијалних ефеката.

С обзиром на чињеницу да фирма увози медицински апарат искључиво ради обављања маркетиншких активности, иста може, сагласно наведеном члану, бити ослобођена од плаћања увозних дажбина на привремени увоз истог.

Такође, Министарство финансија напомиње да је мишљење овог министарства да радње везане за обављање маркетиншких активности јесу претходне и припремне радње у вези са закључењем уговора сагласно члану 9. Закона о спољнотрговинском пословању („Сл. гласник РС“, бр. 101/2005).

3. Могућност ослобађања избеглог лица из Републике Хрватске од плаћања увозних дажбина на увоз путничког моторног возила марке „Mercedes“ из Републике Хрватске у Републику Србију

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00346/2007-17 од 22.8.2007. год.)

Прогнана и избегла лица из бивших република СФРЈ која су добила држављанство Републике Србије подлежу обавези плаћања увозних дажбина на увоз моторних возила страног порекла, осим ако се ради о моторним возилима за која постоји царинска документација да су оцарињена пре 27.4.1992. године.

На основу наведеног, право на увоз моторног возила без плаћања увозних дажбина може да се оствари уколико се надлежној царинарници поднесе доказ о власништву, као и доказ да је предметно возило оцарињено пре 27.4.1992. године. С обзиром да је предметно возило оцарињено 1995. године у Републици Српској Крајини, а имајући у виду изнето, према мишљењу Министарства финансија не постоји правни основ за ослобађање од плаћања увозних дажбина на увоз истог.

4. Издавање дозволе за извоз предмета од уметничког, историјског и археолошког значаја

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00336/2007-17 од 20.7.2007. год.)

Чланом 25. став 4. Закона о спољнотрговинском пословању („Сл. гласник РС“, бр. 101/05) прописано је да министарство надлежно за послове културе одлучује о захтеву за издавање дозволе за извоз предмета од уметничког, историјског и археолошког значаја.

Уколико Министарство културе изда дозволу за извоз предмета од културне вредности, царински орган, сагласно члану 182. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05-др. закон), у поступку извоза одобрава изношење домаће робе из царинског подручја, а извозна декларација се подноси царинском органу надлежном према седишту или пребивалишту извозника или према месту у коме се роба пакује, односно утовара за извоз.

5. Увоз специјалног возила за одржавање уличне расвете

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00341/2007-17 од 17.7.2007. год.)

У складу са Законом о Царинској тарифи („Сл. гласник РС“, бр. 62/05 и 61/07) и Коментаром Царинске тарифе уз тарифни број 8705 (књига III, страна 1549), предметно возило (Weberlift TG 1700 EG) сврстава се у тарифни број 8705, односно тарифну ознаку 8705 90 90 00 Царинске тарифе која обухвата моторна возила за специјалне сврхе – возила снабдевена постољима која могу да се уздижу, за одржавање уличног осветљења.

Уредба о увозу моторних возила („Сл. гласник РС“, бр. 106/05) односи се на моторна возила категорије „М“ и „Н“ према класификацији Економске комисије Уједињених нација за Европу (UN/ECC), односно моторна возила са најмање четири точка намењена за превоз лица и возила на моторни погон са најмање четири точка намењена за превоз робе.

С обзиром да предметно возило не спада у ове категорије моторних возила, Министарство финансија сматра да не постоје препреке за увоз истог.

За сврставање конкретног моторног возила које ће бити предмет увоза треба се обратити Управи царина – Одељење за Царинску тарифу ради добијања Обавезујућег обавештења о сврставању робе по Царинској тарифи, у складу са чланом 28.

Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05-др. закон и 62/06- др. закон).

6. Могућност смањења стопа царине на увоз производа од челика

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00047/2007-17 од 14.7.2007. год.)

Законом о Акционом плану хармонизације економских система држава чланица државне заједнице Србија и Црна Гора ради спречавања и уклањања препрека слободном протоку људи, робе, услуга и капитала, царинске стопе за производе од гвожђа и челика из производног програма Жељезаре Никшић, који су сврстани у главу 72. Царинске тарифе, повећане су са 5 и 10% на 10, 15 и 18%. Изменама Акционог плана у априлу 2005. године и применом „двоструког колосека“ Република Србија је добила могућност да конципира царински систем и политику у складу са потребама и нивоом развоја привреде.

Важећим Законом о Царинској тарифи („Сл. гласник РС“, бр. 62/05), који је ступио на снагу 26.7.2005. године, царинске стопе за поменуте производе сведене су на ниво који је важио пре ступања на снагу Закона о Акционом плану, тј. на стопе које су биле прописане тада важећим Законом о Царинској тарифи („Сл. лист СРЈ“, бр. 23/01 и 40/01), односно 5% и 10%. Овим је Република Србија ускладила царинске стопе и прилагодила царинску заштиту домаћој привреди знатно пре иступања Црне Горе из државне заједнице.

Министарство финансија напомиње да су тарифне ознаке 7213 99 10 00 и 7227 90 95 00 за које су Законом о Царинској тарифи прописане стопе царине у висини од 10% обухваћене важећом Одлуком о критеријумима на основу којих се одређују царински контингенти за увоз одређене робе („Сл. гласник РС“, бр. 117/05, 51/06, 56/06, 63/06, 112/06 и 24/07). Правилником о увозу робе по основу царинских контингената („Сл. гласник РС“, бр. 3/06, 53/06,

58/06, 67/06 и 27/07) за увоз робе из поменутих тарифних ознака прописано је да се одређују царински контингенти по стопи царине нижој од стопе утврђене у Царинској тарифи, у висини од 5%.

Министарство финансија је мишљења да даље снижавање царинске стопе кроз измену Закона о Царинској тарифи није оправдано, првенствено са становишта развојног аспекта наше привреде и покретања производње у овој грани привреде, чињенице да су поједине тарифне ознаке из главе 72 на предлог ПКС уврштене у Листу производа по тарифним ознакама са предлозима повећања царинских стопа у склопу израде иницијалне понуде за преговоре са чланицама СТО у области роба, као и због захтева од стране домаћих произвођача из области црне металургије за повећањем царинских стопа за поједине производе из главе 72.

7. Могућност ослобађања од плаћања увозних дажбина на увоз комби возила Nisan „Serena“ којег карате клуб прима по основу донације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00300/2007-17 од 28.6.2007. год.)

Чланом 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01, 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05) прописано је да државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације (у даљем тексту: прималац донације и помоћи) могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Чланом 2. наведеног закона прописано је да донација и хуманитарна помоћ, у смислу овог закона, могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких

аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

Чланом 5. став 1. истог закона прописано је да је прималац донације и хуманитарне помоћи ослобођен плаћања царине, других увозних дажбина и такси које се плаћају приликом увоза робе која је предмет донације и хуманитарне помоћи у смислу овог закона.

У складу са Законом о Царинској тарифи („Сл. гласник РС“, бр. 62/05) и Коментаром Царинске тарифе (књига III, стр. 1546), уз тарифни број 87.03 под појмом „комби возила“ подразумевају се моторна возила за комбиновани превоз лица и робе која имају максимално девет места за седење (укључујући и возача), чија унутрашњост може бити коришћена без структурних измена за превоз и лица и робе.

У складу са наименовањем тарифног броја 8703, комби возила се не третирају као путнички аутомобили, него као „друга моторна возила конструисана првенствено за превоз лица, укључујући караван и комби возила“.

Ради коришћења повластице из члана 5. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, прималац донације и хуманитарне помоћи, уз захтев за ослобођење, подноси царинарници:

1) изјаву донатора, односно даваоца хуманитарне помоћи из којег се види да се роба шаље бесплатно, односно други доказ да се роба плаћа из средстава прикупљених по основу донације и помоћи или из средстава остварених реализацијом хартија од вредности и по основу коришћења уступљених права;

2) изјаву да ће роба бити употребљена у хуманитарне, научне, просветне, културне, спортске, верске и уметничке сврхе, унапређење услова живота становништва и здравствене заштите, заштиту животне средине и сл;

3) извод из регистра или други доказ да се бави делатношћу из тачке 2. овог става.

На основу поднетог захтева царинарница доноси решење.

Чланом 7. став 1. истог закона одређено је да прималац донације и помоћи не може, без претходног плаћања царине, робу ослобођену од плаћања царине, других увозних дажбина и такси које се плаћају приликом увоза робе која је предмет донације и хуманитарне помоћи у смислу овог закона, продати или употребити у друге сврхе, осим у сврхе за које је донација, односно помоћ дата, у року од три године од дана увоза.

Министарство финансија напомиње да је увоз моторних возила регулисан Уредбом о увозу моторних возила („Сл. гласник РС“, бр. 106/05), чија је примена у надлежности Министарства економије и регионалног развоја.

Ф И С К А Л Н Е К А С Е

1. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга у оквиру делатности 92622 (остале спортске активности)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00190/2007-04 од 10.8.2007. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуна потрошње преко мерних инструмента (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да регистрована делатност 92622 (остале спортске активности) спада у групу делатности 926 (спортске активности) и као таква је изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеном уредбом, промет који привредни субјект оствари у оквиру делатности 926 (као што је наплата улазница за коришћење пливалишта у оквиру аква парка од стране физичких лица), није дужан да евидентира преко фискалне касе.

2. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом обављања делатности 50200 (Одржавање и оправка моторних возила) искључиво другим правним лицима

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 430-00-00146/2007-04 од 10.8.2007. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр.

100/04 и 106/04), одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да лица која обављају делатност 50200 (Одржавање и оправка моторних возила) нису изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном уредбом, промет који оствари привредни субјект пружањем услуга у оквиру поменуте делатности физичким лицима дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли је плаћање извршено готовински преко благајне или вирманском уплатом на рачун пружаоца услуга.

При томе, Министарство финансија напомиње да привредни субјект који остварује промет пружањем поменутих услуга правним лицима и предузетницима нема обавезу евидентирања тако оствареног промета преко фискалне касе.

3. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом пружања услуге обуке возача у оквиру делатности 80410 (делатност школе за возаче), при чему је претежна делатност 80220 (Техничко и стручно средње образовање)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00147/2007-04 од 9.8.2007. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Одредбом члана 38. Закона прописано је да обвезник може да отпочне обављање делатности промета добара на мало, односно пружања услуга физичким лицима после фискализације фискалне касе и њеног инсталирања у објекту, односно на месту на коме се обавља промет.

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04), одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да лица која обављају делатност 80410 (делатност школе за возаче) нису изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном уредбом, промет који оствари привредни субјект пружањем услуга у оквиру поменуте делатности физичким лицима дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли је плаћање извршено готовински преко благајне или вирманском уплатом на рачун пружаоца услуга.

При томе, Министарство финансија напомиње да обавеза евидентирања промета преко фискалне касе не постоји само у случају ако привредни субјект, у конкретном случају Техничка школа, пружа услугу обуке возача својим ученицима без накнаде, с обзиром да се тако пружена услуга обуке ученика сврстава у основну делатност 80220 (Техничко и стручно средње образовање) која је поменутом Уредбом ослобођена обавезе евидентирања промета преко фискалне касе.

4. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом обављања делатности 45450 (Остали завршни радови)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00148/2007-04 од 18.7.2007. год.)

1. У складу с одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту:

Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04), одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да лица која обављају делатност 45450 (Остали завршни радови) нису изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном уредбом, промет који оствари привредни субјект пружањем услуга у оквиру поменуте делатности физичким лицима дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли је плаћање извршено готовински преко благајне или вирманском уплатом на рачун пружаоца услуга.

При томе, Министарство финансија напомиње да уколико се наведене услуге пружају другим привредним субјектима, односно правним лицима и предузетницима, привредни субјект није дужан да тако остварени промет евидентира преко фискалне касе.

2. У складу с одредбом члана 6. став 1. Закона о фискалним касама прописано је да фискална каса мора да има терминал за даљинско читавање свих формираних дневних извештаја из фискалне касе (у даљем тексту: терминал за даљинско читавање) за задати период, осим фискалне касе преко које се врши евидентирање промета на пијачним тезгама и фискалне касе преко које се врши евидентирање промета у оквиру обављања делатности

која захтева честу промену места продаје добара, односно пружања услуга.

Под делатностима које захтевају честу промену места обављања сматрају се делатности које су одређене Правилником о одређивању делатности за чије обављање није потребан посебан простор („Сл. гласник РС“, бр. 9/96), само у случају када лица немају посебан простор у коме обављају поменуте делатности, већ делатност обављају искључиво код корисника.

Према томе, лица која имају посебан простор у коме обављају делатност која захтева честу промену места обављања, а који су према Закону о фискалним касама у обавези да евидентирају промет преко фискалне касе, у обавези су да периодично прикључују фискалну касу на терминал за даљинско читавање који се налази у пословном простору.

5. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга шивења по наруџби у оквиру делатности 18220 (Производња остале одеће)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00122/2007-04 од 17.7.2007. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника

самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмента (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

У складу с поменутом Уредбом, лице које обавља делатност из подгрупе 18220 (производња остале одеће – шивење по наруџби, осим уколико се ова делатност обавља у оквиру модног салона) нема обавезу евидентирања промета преко фискалне касе, осим ако се делатност производње остале одеће обавља у оквиру модног салона.

Према томе, промет који привредни субјект оствари искључиво пружањем услуга шивења одевних предмета по наруџби, није дужан да евидентира преко фискалне касе.

При томе, Министарство финансија напомиње да када привредни субјект у оквиру поменуте делатности врши производњу остале одеће од сопственог материјала и као готов одевни предмет продаје физичким лицима (како се наводи у допису), мишљења смо да је у том случају привредни субјект дужан да тако остварени промет евидентира преко фискалне касе, с обзиром да се таква производња не може третирати као шивење по наруџби, већ се третира као промет произведених одевних предмета физичким лицима у оквиру модног салона.

6. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом продаје добара на сајмовима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00126/2007-04 од 16.7.2007. год.)

1. У складу с одредбом члана 3. ст. 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуна потрошње преко мерних инструмента (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Чланом 12. став 1. Закона прописано је да је фискални исечак документ у коме се евидентира сваки појединачно остварени промет добара на мало, односно услуга физичким лицима које купац добара, односно корисник услуга плаћа готовином, чеком или картицом. Ставом 2. тачка 1) наведеног члана Закона прописано је да фискални исечак обавезно садржи назив обвезника и назив и адресу продајног места.

Одредбом члана 13. Закона прописано је да је обвезник дужан да формира и штампа једном дневно, на крају рада, дневни извештај као фискални документ, у коме се евидентирају тотали промета добара и услуга из свих фискалних исечака забележених у оперативној меморији, сачињених од тренутка формирања претходног дневног извештаја.

Чланом 37. Закона прописано је да је у случају промене места продаје добара, односно пружања услуга, обвезник дужан да најкасније у року од три дана пре промене места продаје добара, односно пружања услуга поднесе захтев за фискализацију Пореској управи, преко овлашћеног сервиса. Овлашћени сервис је дужан да на лицу места, пре почетка евидентирања промета на новом месту продаје добара, односно пружања услуга, у присуству овлашћеног радника Пореске управе, изврши одговарајућу промену података у оперативној меморији фискалне касе и исте упише у сервисну књижицу. У том случају, Пореска управа доноси ново решење о фискализацији.

Одредбом члана 38. Закона прописано је да обвезник може да отпочне обављање делатности промета добара на мало, односно пружања услуга физичким лицима после фискализације фискалне касе и њеног инсталирања у објекту, односно на месту на коме се обавља промет, односно пружају услуге.

Одредбом члана 11. став 1. Правилника о поступку фискализације, садржају евиденције о овлашћеним сервисима и сервисерима и изгледу, садржају и начину вођења досијеа и сервисне књижице фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 140/04) прописано је да ако је место инсталирања фискалне касе објекат, односно простор који испуњава прописане услове, или се делатност обавља у стану, у првом делу Обрасца ИПУ, тачка 2. Објекат, односно место инсталирања фискалне касе, у делу Подаци, обвезник уписује: назив објекта, односно простора у којем обавља делатност, поштански број места и назив места где се објекат, простор, односно стан налази, адреса (назив улице и кућни број) где се објекат, простор, односно стан налази, телефон/телефакс у објекту, простору, односно стану, лица за контакт.

Сагласно члану 17. став 1. Правилника, ако обвезник поред вршења промета добара у малопродајном објекту, односно месту вршења промета, врши и промет добара, односно пружање услуга на сајмовима, изложбама, вашарима и сличним манифестацијама, дужан је да за време вршења промета на сајмовима, изложбама, вашарима и сличним манифестацијама у оперативну меморију фискалне касе, у првом опционом блоку унесе назив сајма, изложбе, вашара и сличне манифестације, време трајања сајма, изложбе, вашара и сличне манифестације, поштански број и назив места одржавања изложбе, вашара и сличне манифестације, као и адресу (улицу и број), односно број штанда.

Према томе, сагласно наведеним одредбама Закона, промет који привредни субјект оствари прометом добара физичким лицима на сајмовима, изложбама, вашарима и сличним манифестацијама, дужан је да евидентира преко фискалне касе.

При томе, Министарство финансија напомиње да је привредни субјект који нема малопродајни објект, дужан да приликом прве фискализације фискалне касе коју ће користити на сајмовима, изложбама, вашарима и сличним манифестацијама, у првом делу Обрасца ИПУ, тачка 2. Објекат, односно место инсталирања фискалне касе, у делу Подаци, упише назив и адресу објекта, односно простора у којем обавља своју делатност, у конкретном случају назив и адресу седишта привредног субјекта. Промену података у оперативној меморији фискалне касе о адреси објекта или места продаје у случају продаје добара или пружања услуга на сајмовима, изложбама, вашарима и сличним манифестацијама, привредни субјект је дужан да изврши у складу с одредбом члана 17. Правилника.

Такође, Министарство финансија напомиње да је привредни субјект, сагласно наведеном одредбом Закона, дужан да формира и штампа једном дневно, на крају рада, дневни извештај за сваки радни дан. Привредни субјект одлуком о трајању и распореду радног времена, коју доноси у складу с прописима о трговини и другим прописима који уређују истицање обавештења о радном

времену и поштовању прописаног радног времена, одлучују о трајању и распореду радног времена, па самим тим дневне извештаје фискалне касе формира и штампа за све радне дане наведене у одлуци.

2. У складу с одредбом члана 6. став 1. Закона о фискалним касама прописано је да фискална каса мора да има терминал за даљинско читавање свих формираних дневних извештаја из фискалне касе (у даљем тексту: терминал за даљинско читавање) за задати период, осим фискалне касе преко које се врши евидентирање промета на пијачним тезгама и фискалне касе преко које се врши евидентирање промета у оквиру обављања делатности која захтева честу промену места продаје добара, односно пружања услуга.

Под делатностима које захтевају честу промену места обављања сматрају се делатности које су одређене Правилником о одређивању делатности за чије обављање није потребан посебан простор („Сл. гласник РС“, бр. 9/96), само у случају када лица немају посебан простор у коме обављају поменуте делатности, већ делатност обављају искључиво код корисника.

Према томе, лица која имају простор у коме обављају делатност, у конкретном случају седиште привредног субјекта, а која су према Закону о фискалним касама у обавези да евидентирају промет преко фискалне касе, при чему промет добара, односно услуга обављају ван седишта, у обавези су да периодично прикључују фискалну касу на терминал за даљинско читавање који се налази у седишту.

Период прикључивања дефинише Пореска управа преко команди које задаје терминалу за даљинско читавање, а који се визуелно сигнализира обвезнику од стране терминала за даљинско читавање. Приликом прикључивања терминала за даљинско читавање читају се подаци из фискалне меморије фискалне касе и уписују у терминал, после чега се фискална каса може одвојити од терминала и поново користити ван седишта за евидентирање промета.

7. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења промета добара (природног шљунка), као и пружања услуга у оквиру делатности 51530 (трговина на велико грађевинским материјалом), 14210 (вађење шљунка) и 45110 (извођење земљаних радова) искључиво правним лицима и предузетницима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00131/2007-04 од 16.7.2007. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмента (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр.

100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, привредни субјект који остварује промет искључиво продајом добара (природног шљунка) и пружањем услуга у оквиру наведених делатности правним лицима и предузетницима нема обавезу евидентирања тако оствареног промета преко фискалне касе.

При томе, Министарство финансија напомиње да, сагласно наведеним одредбама Закона, као и наведеном Уредбом, промет који привредни субјект оствари прометом добара (природног шљунка) и пружањем услуга у оквиру наведених делатности физичким лицима дужан је да евидентира преко фискалне касе, с обзиром да поменуте делатности законом и Уредбом нису ослобођене обавезе евидентирања промета преко фискалне касе.

8. Обавеза дефискализације фискалне касе, односно брисања обвезника из регистра фискализованих каса услед привременог престанка обављања регистроване делатности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00116/2007-04 од 16.7.2007. год.)

Одредбом члана 39. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04) прописано је да орган надлежан за вођење одговарајућег регистра може извршити брисање обвезника из тог регистра када обвезник поднесе доказ о брисању из регистра фискализованих каса због престанка обављања делатности обвезника. Доказ о брисању обвезника из регистра фискализованих каса је решење Пореске управе о брисању обвезника из регистра фискализованих каса због престанка обављања делатности

обвезника. Пре добијања решења обвезник је дужан да фискалну касу преда овлашћеном сервису. Овлашћени сервисер, у присуству овлашћеног радника Пореске управе, скида фискални модул и преузима све податке из фискалне меморије фискалне касе, о чему се саставља записник. Обвезник има право да присуствује преузимању података из фискалне меморије. Овлашћени сервис је дужан да модул заливен за кућиште фискалне касе чува док Пореска управа писмено не одобри његово уништавање. Фискални модул заливен за кућиште фискалне касе уништава овлашћени сервис у присуству комисије за уништавање фискалног модула, коју образује Пореска управа од представника овлашћеног сервиса и Пореске управе. О извршеном уништавању фискалног модула комисија саставља записник.

Сагласно одредби члана 18. Правилника о поступку фискализације, садржају евиденције о овлашћеним сервисима и сервисерима и изгледу, садржају и начину вођења досијеа и сервисне књижице фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 140/04), ближе је прописан поступак брисања обвезника из регистра фискализованих каса због престанка обављања делатности обвезника. Порески обвезник који престаје да обавља делатност дужан је да поднесе захтев за одјаву/престанак обављања делатности на Обрасцу ИПУ-1 заокружењем опције 4 – Одјава/Престанак обављања делатности, преко овлашћеног сервисера. По пријему Обрасца ИПУ-1, порески орган телефонским путем обавештава овлашћени сервис о датуму и времену када ће поступити по захтеву обвезника за брисање фискалне касе из регистра фискализованих каса због престанка обављања делатности, који не може бити дужи од два дана од дана пријема Обрасца ИПУ-1 од стране пореског органа. Поступак брисања отпочиње тако што овлашћени сервисер у овлашћеном сервису, у присуству

овлашћеног радника пореског органа и пореског обвезника, ако то жели, најпре проверава да ли је ИБ фискалне касе идентичан ИБ наведеном у документацији за фискалну касу. Овлашћени радник пореског органа проверава да ли су фискална и програмска пломба веродостојне и неоштећене, па ако су резултати тих провера позитивни, дозвољава овлашћеном сервисеру да из фискалне меморије одштампа периодични извештај за период од датума и времена одштампаног првог фискалног исечка, па до датума и времена одштампаног последњег фискалног исечка забележеног у фискалној меморији, са свим променама пореских стопа и свим ресетима. Када овлашћени радник пореског органа прими периодични извештај, дозвољава овлашћеном сервисеру скидање фискалне пломбе и фискалног модула из фискалне касе. После скидања фискалног модула, овлашћени радник пореског органа попуњава и потписује Образац ИПУ-1. О поступку скидања фискалног модула овлашћени радник пореског органа саставља записник. На основу записника, порески орган доноси решење о брисању фискалне касе из регистра фискализованих каса због престанка обављања делатности, најкасније наредног радног дана од дана састављања записника. На основу донетог решења Пореска управа, најкасније наредног дана од дана доношења решења, брише фискалну касу из регистра фискализованих каса. Одјава фискалне касе обавезно се евидентира у делу 7. сервисне књижице фискалне касе и оверава потписима и печатима овлашћеног сервисера и овлашћеног радника пореског органа.

На исти начин, сагласно члану 18. Правилника, поступа се и код брисања обвезника из регистра фискализованих каса због престанка обављања једне од регистрованих делатности (привредног субјекта који и даље постоји и послује) у прописаном регистру.

Према томе, у складу с наведеним чланом Закона, као и наведеним Правилником, а имајући у виду да је привредни субјект привремено престао да обавља делатност за коју је прописана обавеза евидентирања промета преко фискалне касе, Министарство финансија је мишљења да је привредни субјект који привремено престане да обавља делатност за коју је прописана обавеза евидентирања промета преко фискалне касе дужан да дефискализује фискалну касу, односно да изврши брисање из регистра фискализованих каса.

Такође, Министарство финансија напомиње да када привредни субјект поново отпочиње обављање делатности дужан је да фискализује фискалну касу, односно да се упише у регистар фискалних каса, у складу са чланом 38. Закона.

9. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект чија претежна делатност није малопродаја, продаје добра (техничку робу) радницима запосленим у матичном предузећу, при чему накнаду за купљена добра радници плаћају на рате путем административне забране

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00482/2007-04 од 16.7.2007. год.)

Одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04) прописано је да је лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника

самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмента (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Означивање начина плаћања добара и услуга у бази података фискалне касе, према одредби члана 5. став 3. Закона, у случају ако се плаћање врши чеком или налогом за пренос, као средство плаћања означава се: "чек"; ако се плаћање врши готовим новцем, новчаним боновима, новчаним поклон честиткама, интерним картицама и сл., као средство плаћања означава се: „готовина“, односно ако се плаћање врши платном картицом, као средство плаћања означава се: „картица“

Сагласно одредби члана 12. став 1. и 5. Закона, фискални исечак је фискални документ у коме се евидентира сваки појединачно остварени промет добара на мало, односно услуга физичким лицима које купац добара, односно корисник услуга плаћа готовином, чеком или картицом. Ако купац добара на мало, односно корисник услуге, плаћање врши на основу фактуре, обвезник је дужан да у фактуру унесе редни број фискалног исечка на основу кога је евидентиран промет у фискалној каси.

Према томе, у конкретном случају, када зависно предузеће продаје добра (техничку робу) радницима матичног предузећа, а накнаду за купљена добра радници плаћају на рате путем административне забране, дужно је да у моменту испоруке добара поменути радницима тако остварен промет евидентира преко фискалне касе, без обзира што нема регистровану делатност трговине на мало.

При томе, Министарство финансија напомиње да у случају одложеног плаћања робе (отплаћивање из више месечних рата

путем административне забране), у бази података фискалне касе као средство плаћања означава се: „чек“.

10. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када физичка лица – кооперанти земљорадничке задруге продају произведене лозне калемове и воћне саднице на пијачним тезгама

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-0067/2007-04 од 16.7.2007. год.)

Одредбом члана 3. ст. 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04) прописано је да је лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмента (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Према томе, сагласно наведеном члану Закона, пољопривредни произвођачи који своје производе продају на пијачним тезгама, конкретно произвођачи лозних калемова и воћних садница, нису дужни да тако остварен промет евидентирају преко фискалне касе.

При томе, Министарство финансија напомиње да у случају када земљорадничка задруга продаје своје производе на пијачним тезгама, односно када кооперанти врше продају лозних калемова и воћних садница које су власништво земљорадничке задруге, земљорадничка задруга је дужна да тако остварен промет евидентира преко фискалне касе.

11. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуге пројектовања, израде и монтаже произведених добара (грађевинска столарија) физичким лицима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00059/2007-04 од 16.7.2007. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04, у даљем тексту: Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 12. став 1. и 5. Закона, фискални исечак је фискални документ у коме се евидентира сваки појединачно остварени промет добара на мало, односно услуга физичким лицима које купац добара, односно корисник услуга плаћа готовином, чеком или картицом. Ако купац добара на мало, односно корисник услуге, плаћање врши на основу фактуре, обвезник је дужан да у фактуру унесе редни број фискалног исечка на основу кога је евидентиран промет у фискалној каси.

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04, у даљем тексту: Уредба) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да услуге пројектовања, израде и монтаже произведених добара (грађевинска столарија) физичким лицима нису изузете од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном Уредбом, промет који привредни субјект оствари у случају пружања поменутих услуга физичким лицима дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли је плаћање извршено готовински преко благајне или вирманском уплатом на рачун привредног субјекта који врши промет добара, односно пружа услуге.

При том, Министарство финансија напомиње да привредни субјект може преко фискалне касе да евидентира укупан промет добара која се монтирају (грађевинска столарија) и вредност услуге уградње поменутих добара или може да евидентира укупну вредност услуге уградње која у себи садржи и вредност уграђеног добра.

Такође, сагласно Закону, привредни субјект је тек по извршеном промету добара, односно услуга дужан да изда фискални исечак, односно евидентира промет преко фискалне касе, независно да ли је накнаду за промет добара, односно промет услуга примио унапред (авансна уплата).

Министарство финансија напомиње да промет који привредни субјект оствари вршењем поменутих услуга другим привредним субјектима (правним лицима и предузетницима) није дужан да евидентира преко фискалне касе.

12. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект врши услугу изградње гасног прикључка и обезбеђује кућни мерно-регулациони сет за објекте индивидуалног становања физичким лицима, при чему се осим привредног субјекта који је уговором означен као прималац средстава по извршеној услузи као извођачи услуга појављују и други привредни субјекти

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00166/2007-04 од 3.7.2007. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Означавање начина плаћања добара и услуга у бази података фискалне касе, према одредби члана 5. став 3. Закона, у случају ако се плаћање врши чеком или налогом за пренос, као средство плаћања означава се: „чек“; ако се плаћање врши готовим новцем, новчаним боновима, новчаним поклон честиткама, интерним картицама и сл., као средство плаћања означава се: „готовина“, односно ако се плаћање врши платном картицом, као средство плаћања означава се: „картица“

Сагласно одредби члана 12. став 1. и 5. Закона, фискални исечак је фискални документ у коме се евидентира сваки појединачно остварени промет добара на мало, односно услуга физичким лицима које купац добара, односно корисник услуга плаћа готови-

ном, чеком или картицом. Ако купац добара на мало, односно корисник услуге, плаћање врши на основу фактуре, обвезник је дужан да у фактуру унесе редни број фискалног исечка на основу кога је евидентиран промет у фискалној каси.

Према томе, промет који привредни субјект оствари пружањем услуга изградње гасног прикључка, као и обезбеђења кућног мерно-регулационог сета за објекте индивидуалног становања физичким лицима, дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли се наплата врши готовински или безготовинском уплатом на рачун привредног субјекта који пружа поменуте услуге. У случају када се плаћање поменутих добара врши безготовинском уплатом на основу уговора о кредиту, у бази података фискалне касе као средство плаћања означава се: „чек“.

При томе, Министарство финансија напомиње да када услугу изградње гасног прикључка, као и обезбеђење кућног мерно-регулационог сета за објекте индивидуалног становања физичким купцима пружа више привредних субјеката, привредни субјект који је уговором назначен као прималац средстава дужан је да тако остварени промет евидентира преко фискалне касе, а примљена средства на име пружене услуге распореди на остале привредне субјекте у складу с приложеним уговором.

13. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом продаје добара и пружања услуга на фестивалима (ЕХИТ фестивал) и другим културним манифестацијама, као и обавеза набавке и прикључивања терминала за даљинско читавање свих формираних дневних извештаја из фискалне касе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00138/2007-04 од 20.6.2007. год.)

1. У складу с одредбом члана 3. ст. 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одго-

варајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмента (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Чланом 12. став 1. Закона прописано је да је фискални исечак фискални документ у коме се евидентира сваки појединачно остварени промет добара на мало, односно услуга физичким лицима које купац добара, односно корисник услуга плаћа готовином, чеком или картицом. Ставом 2. тачка 1) наведеног члана Закона прописано је да фискални исечак обавезно садржи назив обвезника и назив и адресу продајног места.

Одредбом члана 13. Закона прописано је да је обвезник дужан да формира и штампа једном дневно, на крају рада, дневни извештај као фискални документ, у коме се евидентирају тотали промета добара и услуга из свих фискалних исечака забележених у оперативној меморији, сачињених од тренутка формирања претходног дневног извештаја.

Чланом 37. Закона прописано је да је у случају промене места продаје добара, односно пружања услуга, обвезник дужан да најкасније у року од три дана пре промене места продаје добара, односно пружања услуга поднесе захтев за фискализацију Пореској управи, преко овлашћеног сервиса. Овлашћени сервис је дужан да на лицу места, пре почетка евидентирања промета на новом месту продаје добара, односно пружања услуга, у присуству овлашћеног радника Пореске управе, изврши одговарајућу промену података у оперативној меморији фискалне касе и исте упише у сервисну књижицу. У том случају, Пореска управа доноси ново решење о фискализацији.

Одредбом члана 38. Закона прописано је да обвезник може да отпочне обављање делатности промета добара на мало, односно пружања услуга физичким лицима после фискализације фискалне касе и њеног инсталирања у објекту, односно на месту на коме се обавља промет, односно пружају услуге.

Одредбом члана 11. став 1. Правилника о поступку фискализације, садржају евиденције о овлашћеним сервисима и сервисерима и изгледу, садржају и начину вођења досијеа и сервисне књижице фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 140/04) прописано је да ако је место инсталирања фискалне касе објекат, односно простор који испуњава прописане услове, или се делатност обавља у стану, у првом делу Обрасца ИПУ, тачка 2. Објекат, односно место инсталирања фискалне касе, у делу Подаци, обвезник уписује: назив објекта, односно простора у којем обавља делатност, поштански број места и назив места где се објекат, простор, односно стан налази, адреса (назив улице и кућни број) где се објекат, простор, односно стан налази, телефон/телефакс у објекту, простору, односно стану, лица за контакт.

Сагласно члану 17. став 1. Правилника, ако обвезник поред вршења промета добара у малопродајном објекту, односно месту вршења промета, врши и промет добара, односно пружање услуга на сајмовима, изложбама, вашарима и сличним манифестацијама, дужан је да за време вршења промета на сајмовима, изложбама, вашарима и сличним манифестацијама у оперативну меморију фискалне касе, у првом опционом блоку унесе назив сајма, изложе, вашара и сличне манифестације, време трајања сајма, изложбе, вашара и сличне манифестације, поштански број и назив места одржавања изложбе, вашара и сличне манифестације, као и адресу (улицу и број), односно број штанда.

Према томе, сагласно наведеним одредбама Закона, у конкретном случају, промет који привредни субјект оствари прометом добара и пружањем услуга физичким лицима на културним манифестацијама, без обзира да ли се поменути манифестације одржавају на отвореном или затвореном простору, дужан је да евидентира преко фискалне касе.

При томе, Министарство финансија напомиње да је привредни субјект дужан да приликом прве фискализације фискалне касе коју ће користити на културним манифестацијама, у првом делу Обрасца ИПУ, тачка 2. Објекат, односно место инсталирања фискалне касе, у делу Подаци, упише назив и адресу објекта, односно простора у којем обавља своју делатност, у конкретном случају назив и адресу седишта привредног субјекта. Промену података у оперативној меморији фискалне касе о адреси објекта или места продаје у случају продаје добара или пружања услуга на културним манифестацијама, привредни субјект је дужан да изврши у складу с одредбом члана 17. Правилника.

Такође, Министарство финансија напомиње да је привредни субјект, сагласно наведеним одредбама Закона, дужан да

формира и штампа једном дневно, на крају рада, дневни извештај за сваки радни дан. Привредни субјект одлуком о трајању и распореду радног времена, коју доноси у складу с прописима о трговини и другим прописима који уређују истицање обавештења о радном времену и поштовању прописаног радног времена, одлучује о трајању и распореду радног времена, па самим тим дневне извештаје фискалне касе формира и штампа за све радне дане наведене у одлуци.

2. У складу с одредбом члана 6. став 1. Закона о фискалним касама прописано је да фискална каса мора да има терминал за даљинско читавање свих формираних дневних извештаја из фискалне касе (у даљем тексту: терминал за даљинско читавање) за задати период, осим фискалне касе преко које се врши евидентирање промета на пијачним тезгама и фискалне касе преко које се врши евидентирање промета у оквиру обављања делатности која захтева честу промену места продаје добара, односно пружања услуга.

Под делатностима које захтевају честу промену места обављања сматрају се делатности које су одређене Правилником о одређивању делатности за чије обављање није потребан посебан простор („Сл. гласник РС“, бр. 9/96), само у случају када лица немају посебан простор у коме обављају поменуте делатности, већ делатност обављају искључиво код корисника.

Према томе, лица која имају простор у коме обављају делатност, у конкретном случају седиште привредног субјекта, а који су према Закону о фискалним касама у обавези да евидентирају промет преко фискалне касе, при чему промет добара, односно услуга обављају ван седишта, у обавези су да периодично прикључују фискалну касу на терминал за даљинско читавање који се налази у седишту.

Период прикључивања дефинише Пореска управа преко команди које задаје терминалу за даљинско читавање, а који се визуелно сигнализира обвезнику од стране терминала за даљинско читавање. Приликом прикључивања терминала за даљинско читавање читају се подаци из фискалне меморије фискалне касе и уписују у терминал, после чега се фискална каса може одвојити од терминала и поново користити ван седишта за евидентирање промета.

14. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект пружа угоститељске услуге (бифе у оквиру општинског суда) интерним корисницима (запосленим лицима у општинском суду)

(Мишљење Министарства финансија, 12.4.2007. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске орга-

низације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмента (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да угоститељска делатност није изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном Уредбом, промет који привредни субјект (бифе у саставу општинског суда) оствари пружањем угоститељских услуга запосленим лицима у општинском суду дужан је да евидентира преко фискалне касе.

15. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају пружања услуге израде урбанистичких услова, који су саставни део Акта о урбанистичким условима, физичким лицима у оквиру поверених послова од стране општинске управе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-0097/2007-04 од 30.3.2007. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене

производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуна потрошње преко мерних инструмента (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, у конкретном случају, када Јавно урбанистичко предузеће пружа услуге израде урбанистичких услова физичким лицима, који су саставни део Акта о урбанистичким условима, у оквиру поверених послова од стране општинске управе која и издаје Акт о урбанистичким условима физичким лицима, тако остварен промет није дужно да евидентира преко фискалне касе.

16. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када организационе јединице градске управе и општинских управа пружају услуге трећим лицима – физичким лицима у оквиру своје надлежности, као што су: пружање правне помоћи (састављање тужби, жалби, уговора) или излазак на терен ради обављања одређене службене радње (закључивање брака, овера потписа и др.)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00068/2007-04 од 26.3.2007. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмента (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да услуге које организационе јединице градске управе и општинске управе пружају трећим лицима – физичким лицима у оквиру поверених послова државне управе, као што су: услуге правне помоћи (састављање тужби, жалби, уговора), као и излазак на терен ради обављања одређене службене радње (закључивање брака, овера потписа и др.) немају карактер услуга у смислу Закона о фискалним касама и, у складу с тим, немају обавезу да тако остварен промет евидентирају преко фискалне касе.

При томе, Министарство финансија напомиње да уколико градска управа и општинске управе пружају физичким лицима услуге као што су: услуге фотокопирања, услуге давања у закуп општинског простора уз накнаду, дужне су да тако остварени промет евидентирају преко фискалне касе у смислу члана 3. Закона.

17. Начин евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуга офталмолошког прегледа у оквиру делатности

85120 (Медицинска пракса), као и израде и поправке диоптријских помагала (наочара) у оквиру делатности 52740 (Оправка на другом месту непоменуто), као и делатности 33400 (Производња оптичких помагала инструмената и фотографске опреме)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00055/2007-04 од 25.3.2007. год.)

У складу с одредбама члана 3. ст. 1, 2. и 3. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање). Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмента (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Сагласно одредби члана 12. ст. 1. и 5. Закона, фискални исечак је фискални документ у коме се евидентира сваки појединачно остварени промет добара на мало, односно услуга физичким лицима које купац добара, односно корисник услуга плаћа готовином, чеком или картицом. Ако купац добара на мало, односно корисник услуге, плаћање врши на основу фактуре, обвезник је

дужан да у фактуру унесе редни број фискалног исечка на основу кога је евидентиран промет у фискалној каси.

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, у складу с поменутом Уредбом, лица која обављају делатности из групе 851 (Здравствена заштита становништва), где спада и шифра делатности 85120 (Медицинска пракса), као и лица која обављају делатност 52740 (Оправка на другом месту непоменута – оправка одеће) немају обавезу евидентирања промета преко фискалне касе.

При томе, Министарство финансија напомиње да у случају када привредни субјект поред основне делатности 85120 (Медицинска пракса) обавља и друге делатности као што су: израда и поправка диоптријских помагала (наочара) у оквиру регистроване делатности 52740 (Оправка на другом месту непоменута), као и делатност 33400 (Производња оптичких помагала инструмената и фотографске опреме), које нису ослобођене обавезе евидентирања промета преко фискалне касе, у складу са Законом и поменутом Уредбом, дужан је да остварен промет у оквиру поменутих делатности евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли се наплата врши готовински или безготовинском уплатом на рачун привредног субјекта који пружа услуге.

18. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе приликом вршења услуге обраде челика и машинске обраде мотора привредним субјектима и физичким лицима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00041/2007-04 од 9.3.2007. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одго-

варајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Сагласно одредби члана 12. ст. 1. и 5. Закона, фискални исечак је фискални документ у коме се евидентира сваки појединачно остварени промет добара на мало, односно услуга физичким лицима које купац добара, односно корисник услуга плаћа готовином, чеком или картицом. Ако купац добара на мало, односно корисник услуге, плаћање врши на основу фактуре, обвезник је дужан да у фактуру унесе редни број фискалног исечка на основу кога је евидентиран промет у фискалној каси.

Према томе, с обзиром да услуга обраде челика и машинске обраде мотора физичким лицима није изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе наведеним чланом Закона, као ни наведеном Уредбом, промет који привредни субјект оствари пружањем услуге обраде челика и машинске обраде мотора физичким лицима, дужан је да евидентира преко фискалне касе, без обзира да ли се наплата врши готовински или безготовинским уплатом на рачун привредног субјекта који пружа поменуте услуге.

При томе, Министарство финансија напомиње да када се плаћање врши на основу фактуре (безготовински) од стране

физичког лица корисника услуге, обвезник је дужан да у фактуру унесе редни број фискалног исечка на основу кога је евидентиран промет у фискалној каси.

Такође, Министарство напомиње да када се поменуте услуге пружају другим привредним субјектима (правна лица и предузетници), привредни субјект нема обавезу евидентирања тако оствареног промета преко фискалне касе.

19. Обавеза увођења терминала за даљинско читавање дневних извештаја из фискалне касе у случају када обвезник пружа услугу обуке масера у оквиру делатности 80420 (Образовање одраслих и остало образовање на другом месту непоменуто), при чему услуге обуке масера пружа и ван седишта

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00003/2007-04 од 9.1.2007. год.)

У складу с одредбом члана 6. став 1. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС”, бр. 135/04) прописано је да фискална каса мора да има терминал за даљинско читавање свих формираних дневних извештаја из фискалне касе (у даљем тексту: терминал за даљинско читавање) за задати период, осим фискалне касе преко које се врши евидентирање промета на пијачним тезгама и фискалне касе преко које се врши евидентирање промета у оквиру обављања делатности која захтева честу промену места продаје добара, односно пружања услуга.

Под делатностима које захтевају честу промену места обављања подразумевају се делатности које су одређене Правилником о одређивању делатности за чије обављање није потребан посебан простор („Сл. гласник РС”, бр. 9/96), само у случају када лица немају посебан простор у коме обављају поменуте делатности, већ делатност обављају искључиво код корисника.

Према томе, лица која имају посебан простор у коме обављају регистровану делатност, а која су, према Закону о фискалним касама, у обавези да евидентирају промет преко фискалне касе, при чему услуге из регистроване делатности обављају и ван седишта, у обавези су да периодично прикључују фискалну касу на терминал за даљинско читавање који се налази у седишту.

Период прикључивања дефинише Пореска управа преко команди које задаје терминалу за даљинско читавање, а који се визуелно сигнализира обвезнику од стране терминала за даљинско читавање. Приликом прикључивања терминала за даљинско читавање читају се подаци из фискалне меморије фискалне касе и уписују у терминал, после чега се фискална каса може одвојити од терминала и поново користити ван седишта за евидентирање промета.

20. Обавеза евидентирања промета преко фискалне касе у случају када привредни субјект у оквиру делатности коју обавља (телекомуникационе услуге) врши продају корисничких телекомуникационих пакета услуга који у себи садржи припадајуће телекомуникационе уређаје (рисивери и пратећа опрема) правним и физичким лицима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00356/2006-04 од 13.12.2006. год.)

У складу с одредбом члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно пре-

дузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације, ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмента (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Уредбом о одређивању лица на које се, услед специфичности делатности које обављају, не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе („Сл. гласник РС“, бр. 100/04 и 106/04) одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

Према томе, с обзиром да је делатност 64200 (Телекомуникације – пренос звука, слике и осталих информација кабловима; емитовање релејима и сателитима; телефонска, телеграфска и телекс-веза; емитовање радио и телевизијских програма; одржавање мреже) изузета од обавезе евидентирања промета преко фискалне касе, наведеном Уредбом, промет који привредни субјект оствари продајом пакета услуга са припадајућим телекомуникационим уређајима (рисивери и пратећа опрема), у оквиру делатности телекомуникација, правним и физичким лицима, није дужан да евидентира преко фискалне касе.

ЈАВНИ РАСХОДИ

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. Да ли се прибављање услуга оглашавања у средствима јавног информисања, односно да ли се оглашавање јавних конкурса у смислу одредби члана 54. Закона о државним службеницима сматра јавном набавком?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-267/2007-01 од 17.7.2007. год.)

Чланом 97. став 1. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 39/02, 43/03, 55/04 и 101/05) утврђено је да су предмет уговора о јавној набавци услуга услуге наведене у анексима IА и IБ који су саставни део овог закона. Увидом у наведене анексе може се констатовати да исти, ни под једном категоријом услуга, не садрже услуге оглашавања, из чега произлази да услуге оглашавања у средствима јавног информисања нису предмет уговора о јавној набавци услуга, тј да се исте не прибављају по процедурама утврђеним Законом о јавним набавкама.

С обзиром на наведено, Министарство финансија је мишљења да се на набавке услуга оглашавања у средствима јавног информисања, односно на услуге оглашавања јавних конкурса у смислу одредби члана 54. Закона о државним службеницима не примењују одредбе Закона о јавним набавкама.

2. Рок који је потребно да протекне између дана објављивања претходног расписа и дана објављивања јавног позива за јавну набавку у отвореном поступку

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-140/2007-01 од 10.7.2007. год.)

Према члану 71. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 39/02, 43/03, 55/04 и 101/05) за планиране јавне набавке чија је оквирна вредност већа од 50.000.000 динара наручилац је дужан да најмање једном годишње објави претходни распис о намери да додели јавну набавку.

У случају јавних набавки у областима водопривреде, енергетике, телекомуникација и саобраћаја, претходни распис се објављује најкасније 12 месеци пре датума када ће наручилац послати позив за учешће у рестриктивном поступку или поступку са погађањем, при чему наручилац мора поштовати и рокове за подношење понуде предвиђене овим законом.

Према члану 64. став 2. тачка 2) и члану 67. став 1. тачка 2) Закона, рок за подношење понуда у отвореном поступку и у рестриктивном поступку може бити краћи од општих утврђених рокова ако је наручилац претходни распис објавио најмање 52 дана и највише 12 месеци пре него што је јавни позив објављен.

Циљ објављивања претходног расписа јесте да се потенцијални понуђачи упознају да ће у току године наручилац вршити веома велике набавке, те да се, у складу с тим, благовремено припреме за учешће у таквом поступку јавне набавке.

Имајући у виду наведено, произлази да ако предмет јавне набавке није из области водопривреде, енергетике, телекомуникација и саобраћаја, у смислу члана 107. Закона, најкраћи рок за објављивање претходног расписа, тј. рок који би требало да протекне између објављивања претходног расписа и објављивања јавног позива у „Службеном гласнику РС“ је 52 дана.

Ако је предмет јавне набавке из области водопривреде, енергетике, телекомуникација и саобраћаја (члан 107. Закона), рок који би требало да протекне између објављивања претходног расписа и објављивања јавног позива у „Службеном гласнику РС“ је 12 месеци.

РАЧУНОВОДСТВО И РЕВИЗИЈА

1. Вођење пословних књига за организациони део страног правног лица

(Мишљење Министарства финансија, бр. 023-02-00232/2007-16 од 11.7.2007. год.)

Одредбом члана 1. став 5. Закона о рачуноводству и ревизији („Сл. гласник РС“, бр. 46/06), огранци и други организациони делови страних правних лица који у Републици Србији обављају привредну делатност дужни су да воде пословне књиге и састављају финансијске извештаје.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о организационом делу страног правног лица који није огранак страног правног лица и не обавља привредну делатност у Републици Србији, већ врши само претходне и припремне радње за закључивање уговора, али не и њихово закључивање и да стиче приходе само од дозначених средстава оснивача, Министарство финансија сматра да ово представништво није у обавези да води пословне књиге и да саставља финансијске извештаје у складу с овим законом.

2. Полагање испита за стицање професионалног звања овлашћени ревизор кандидата који су започели полагање испита по програму Савезне владе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-0241/2007-16 од 9.7.2007. год.)

Чланом 74. Закона о рачуноводству и ревизији („Сл. гласник РС“, бр. 46/06, у даљем тексту: Закон) прописано је да лица која су до дана ступања на снагу Закона започела полагање испита по програму Савезне владе за стицање звања ревизор и овлашћени

ревизор могу да полагају преостале испите по програму по којем су започела полагање тог испита, најкасније у року од годину дана од дана образовања комисије из члана 6. став 1. Закона.

Напомињемо да су, на основу Уредбе о програму за полагање испита за стицање звања у ревизији („Сл. лист СРЈ“, бр. 11/00) и Правилника о спровођењу програма за полагање испита за стицање звања овлашћеног ревизора и ревизора („Сл. лист СРЈ“, бр. 13/00, 14/00, 33/00 и 54/00), вршена полагања за стицање звања ревизор и овлашћени ревизор, у оквиру одвојених испита који су у потпуности независни у погледу садржине предмета на испиту, литературе и професионалног звања за које се полагање спроводило.

У вези наведеног, Министарство финансија је мишљења да се за полагање испита за стицање професионалног звања, у складу са чланом 74. Закона, могу да пријаве кандидати који су до дана ступања на снагу Закона започели полагање испита по програму Савезне владе за стицање звања овлашћени ревизор. Лица која су започела полагање најмање једног испита по програму Савезне владе за звање овлашћени ревизор, на основу Уредбе и Правилника, независно од тога да ли су испит положила, стичу право да полагају све преостале испите из тог програма.

3. Могућност да фирма која је део матичне фирме са седиштем у иностранству саставља и презентује финансијске извештаје за извештајну годину која је различита од календарске

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-00893/2007-16 од 6.7.2007. год.)

У члану 24. став 2. Закона о рачуноводству и ревизији („Сл. гласник РС“, бр. 46/06) прописано је да зависно правно лице, чије матично правно лице са седиштем у иностранству има пословну годину различиту од календарске године, може, уз сагласност министра финансија за правна лица (осим банака), односно гувернера Народне банке Србије за правна лица из члана 26. став 2. овог закона, да саставља и приказује финансијске извештаје са стањем на последњи дан пословне године која је различита од календарске.

У наведеној одредби ради се о изузецима, којима сагласност даје надлежни орган, док је основно решење у Закону да се састављање и презентовање финансијских извештаја врши, према ставу 1. истог члана, са стањем на дан 31. децембра текуће године.

Основно решење из овог закона, по коме се састављање и презентовање финансијских извештаја врши са стањем на дан 31. децембра текуће године је, за потребе пореских прописа, садржано и у Закону о порезу на добит предузећа, као и у Закону о порезу на имовину.

Наиме, у члану 38. Закона о порезу на добит предузећа (Сл. гласник РС, бр. 25/01, 80/02, 43/03 и 84/04) прописано је да је порески период за који се обрачунава порез на добит пословна година, а да је пословна година календарска година. У члану 6. став 2. Закона прописано је и да се опорезива добит утврђује у пореском билансу, усклађивањем добити обвезника исказане у билансу успеха, који је сачињен у складу с међународним рачуноводственим стандардима (МРС) и прописима којима се уређује рачуноводство. Такође, у члану 63. став 2. Закона прописано је да се, уз пореску пријаву и порески биланс, надлежном пореском органу доставља и биланс стања, биланс успеха, извештај о новчаним токовима, извештај о променама на капиталу, као и друга документа прописана овим законом.

Поред наведеног, у члану 7. став 2. Закона о порезу на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04) прописано је да основица пореза на имовину код пољопривредног и шумског земљишта и других непокретности обвезника који води пословне књиге јесте вредност непокретности утврђене у његовим пословним књигама, у складу с прописима, са стањем на дан 31. децембра године које претходи години за коју се утврђује и плаћа порез на имовину.

Према томе, основица за обрачун наведених пореза утврђује се на основу годишњих финансијских извештаја, сачињених у складу са међународним рачуноводственим стандардима и законом којим се уређује рачуноводство, односно на основу финансијских извештаја који су састављени према члану 24. став 1.

и достављени Народној банци Србије у року из члана 31. Закона о рачуноводству и ревизији.

Према наведеном, примена члана 24. став 2. Закона о рачуноводству и ревизији непосредно је везана с наведеним одредбама закона којима се уређује порез на добит и порез на непокретност, у погледу изједначавања пословне године са календарском годином, што подразумева да би се давањем сагласности на захтев којим би се омогућило састављање и презентовање финансијских извештаја за пословну годину која почиње 1. априла текуће, а завршава се 31. марта наредне године, дакле која није календарска, онемогућила примена прописа о порезу на добит предузећа и прописа о порезу на непокретности.

4. Садржина и форма финансијских извештаја

(Мишљење Министарства финансија, бр. 110-00-00202/2007-16 од 5.7.2007. год.)

Одредбом члана 32. Закона о рачуноводству и ревизији („Сл. гласник РС“, бр. 46/06) прописано је да су правна лица, која су обвезници ревизије финансијских извештаја из члана 37. Закона, дужна да усвојене финансијске извештаје од стране скушштине или другог органа правног лица обелодане и то: Биланс стања, Биланс успеха, Извештај о токовима готовине, Извештај о променама на капиталу и Напомене уз финансијске извештаје.

Садржина и форма финансијских извештаја прописана је у Правилнику о садржини и форми образаца финансијских извештаја за привредна друштва, задруге, правна лица и предузетнике („Сл. гласник РС“, бр. 114/06 и 05/07-исправка) и обрасцима од 1 до 4, који су саставни део Правилника.

У наведеним обрасцима прописано је да финансијске извештаје потписује законски заступник правног лица и лице одговорно за састављање финансијских извештаја и такви се извештаји обелодањују, сходно члану 32. Закона.

Напомене уз финансијске извештаје, које је саставио овлашћени ревизор се не обелодањују, већ се обелодањује мишљење овлашћеног ревизора.

ПОДСЕТНИК
ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ
У ЈУЛУ-АВГУСТУ МЕСЕЦУ 2007. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ

Закон о потврђивању Протокола о изменама и допунама Међународне конвенције о упрошћавању и усклађивању царинских поступака	Сл. гласник РС, бр. 70 од 25. јула 2007.
--	--

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о допунама Правилника о стандардном класификационом оквиру и Контном плану за буџетски систем	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.
Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.
Правилник о садржини и обрасцу изјаве купца стана да купује први стан за себе, односно за себе и одређене чланове његовог породичног домаћинства	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.
Правилник о изменама и допунама Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.
Правилник о престанку важења Правилника о утврђивању шта се сматра променом намене стамбеног објекта, као и о начину и поступку утврђивања и плаћања разлике ПДВ у случају промене намене стамбеног објекта	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.

Правилник о изменама и допунама Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефракције ПДВ	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.
Правилник о изменама и допунама Правилника о условима за остваривање права на рефракцију плаћене акцизе на дизел гориво, начину и поступку остваривања рефракције, условима за добивање овлашћења за дистрибуцију дизел горива, нормативима потребних количина за погон трактора, грађевинских машина и бродова за превоз терета	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.
Правилник о Листи осталих деривата нафте који се добијају од фракција нафте које имају распон дестилације до 380М Ц	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.
Правилник о изменама и допунама Правилника о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на имовину	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.
Правилник о садржини, врсти података и начину вођења Регистра продаваца течног нафтног гаса за погон моторних возила	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину обрачунавања и плаћања акцизе, врсти, садржини и начину вођења евиденција, достављања података и састављања обрачуна акцизе	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.
Правилник о начину и садржају извештавања о планираним и извршеним расходима за плате у буџетима локалних власти	Сл. гласник РС, бр. 73 од 3. августа 2007.
Правилник о изменама и допунама Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку	Сл. гласник РС, бр. 74 од 9. августа 2007.
Правилник о изменама и допунама Правилника о увозу робе по основу царинских контингената	Сл. гласник РС, бр. 74 од 9. августа 2007.

ОДЛУКЕ

Одлука о изменама Одлуке о динамици давања дозвола за приређивање посебних игара на срећу у играчницама	Сл. гласник РС, бр. 62 од 6. јула 2007.
Одлука о максималним висинама улагања имовине добровољног пензијског фонда, као и условима и начину улагања те имовине у иностранству	Сл. гласник РС, бр. 63 од 9. јула 2007.
Одлука о износима најпопуларнијих цена и минималних акциза за дуванске прерађевине	Сл. гласник РС, бр. 67 од 20. јула 2007.
Одлука о измени Одлуке о максималним висинама улагања имовине добровољног пензијског фонда, као и условима и начину улагања те имовине у иностранству	Сл. гласник РС, бр. 67 од 20. јула 2007.
Одлука о изменама и допунама Одлуке о критеријумима на основу којих се одређују царински контингенти за увоз одређене робе	Сл. гласник РС, бр. 71 од 27. јула 2007.
Одлука о измени Одлуке о начину спровођења принудне наплате с рачуна клијента	Сл. гласник РС, бр. 71 од 27. јула 2007.
Одлука о изменама и допунама Одлуке о усклађивању стања бруто пласмана одобрених становништва у са основним капиталом банака	Сл. гласник РС, бр. 77 од 17. августа 2007.

УПУТСТВА

Упутство о документацији и обрасцу за подношење захтева за остваривање права на коришћење средстава за субвенције произвођачима пољопривредних и прехранбених производа за 2007. годину	Сл. гласник РС, бр. 67 од 20. јула 2007.
---	--

Упутство о изменама Упутства за спровођење Одлуке о усклађивању стања бруто пласмана одобрених становништву са основним капиталом банака	Сл. гласник РС, бр. 79 од 28. августа 2007.
--	---

ОСТАЛО

Усклађени износи накнаде из члана 32. став 3, члана 40. став 3, члана 45. став 1. тачка 4) и члана 54. став 3. Закона о дувану	Сл. гласник РС, бр. 67 од 20. јула 2007.
Наредба О изменама и допунама Наредбе о Списку директних и индиректних корисника буџетских средстава Републике, односно локалне власти и организација обавезног социјалног осигурања, који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора	Сл. гласник РС, бр. 67 од 20. јула 2007.
Износ најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	Сл. гласник РС, бр. 68 од 23. јула 2007.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник мр Јанко Гузијан. – Год.32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132